

Plenaire 25

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

14 januari 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
POLITIEKE FRACTIES	
Wijzigingen in de samenstelling	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste, plaatsvervangende en toegevoegde leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nieuwe huurprijfsberekening in de sociale huisvesting ingevolge het nieuwe kaderbesluit sociale huur	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de sterke stijging van de huurprijzen voor sommige huurders van een sociale woning	2
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het pleidooi voor een permanente snelheidsbeperking tot maximum 100 km/u op de Brusselse ring	
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het snelheidsregime op de Brusselse ring	6
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het rapport van de provinciegouverneurs van Oost- en West-Vlaanderen over de gebiedsvisie Seine-Schelde-West en het Schipdonkkanaal	
ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ontsluiting van de haven van Zeebrugge	11
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het mogelijk omzeilen van de adoptieregels via een humanitair visum	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een mogelijke omzeiling van de huidige adoptiewetgeving	14
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de inkomensgerelateerde bijdragen in de zelfstandige kinderopvang	
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de eventuele overstap van onthaalouders bij een erkende dienst naar het zelfstandige circuit als gevolg van de nieuwe impulsen voor zelfstandige kinderopvang	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de open brief betreffende de zelfstandige kinderopvang	17
ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering en versterking van het Vlaamse relanceplan	22

ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over een eventuele kredietverlening door Dexia voor Israëlische investeringen op de Westelijke Jordaanoever	26
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Gemeentedecreet – 1946 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 9 Tweede lezing	29
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Dirk De Cock en de dames Kathleen Helsen, Monica Van Kerrebroeck, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende oprichting van onderhandelingscomités voor de basiseducatie en voor het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs – 1883 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking	31 35
EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDSCOMMUNICATIE Benoeming van twee leden	35
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Gemeentedecreet – 1946 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 9 Aangehouden stemmingen Hoofdelijke stemming	35 36
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Dirk De Cock en de dames Kathleen Helsen, Monica Van Kerrebroeck, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende oprichting van onderhandelingscomités voor de basiseducatie en voor het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs – 1883 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5 Aangehouden stemmingen Hoofdelijke stemming	36 36
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Martens, Patrick Lachaert, Jos Bex en Erik Matthijs en mevrouw Tinne Rombouts tot besluit van de op 11 december 2008 door de heer Bart Martens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de gevolgen van enkele zwaarwegende gerechtelijke uitspraken voor het natuurbehoud in Vlaanderen – 2004 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	36
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	37
BIJLAGEN Aanwezigheden Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	41 41

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Lode Ceyskens, Stern Demeulenaere, Kathleen Helsen, Kathleen Martens, Elke Roex, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Miet Smet, Bob Verstraete: buitenslands.

POLITIEKE FRACTIES

Wijzigingen in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 7 januari 2009 bevestigen de heren Ludwig Caluwé, voorzitter van de CD&V-fractie, en Lode Ceyskens dat de heer Lode Ceyskens deel uitmaakt van de CD&V-fractie.

Bij brief van 7 januari 2009 bevestigen de heren Ludo Sannen, voorzitter van de sp.a-fractie, en Philippe De Coene dat de heer Philippe De Coene lid is van de sp.a-fractie.

Bij brief van 13 januari 2009 deelt de heer Gino De Craemer mee dat hij met ingang van 12 januari 2009 niet langer deel uitmaakt van de N-VA-fractie. Ik stel voor hem voor de plenaire vergaderingen plaats 115 toe te kennen. Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Ik betreur dat de heer De Craemer, die is verkozen op een lijst van CD&V en N-VA, met die stemmen, de beslissing heeft genomen om toch te blijven zetelen in het Vlaams Parlement. Ik vind dat een aanfluiting van de democratie. De heer De Craemer had de minimale loyaliteit en eerlijkheid moeten hebben om zijn mandaat ter beschikking van dit parlement te stellen. (*Applaus bij de meerderheid en bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Ik vind de opmerking van de heer Van Rompuy niet de moeite waard om op te reageren. Doch, als de heer Van Rompuy het heeft over democratie, dan klinkt dit belachelijk uit zijn mond. Democratie is ook de kartelafspraken en de beloftes naar de kiezer nakomen. Ik hoef dan ook geen schroom te hebben.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste, plaatsvervangende en toegevoegde leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Gilbert Bossuyt als vast lid vervangen door de heer Philippe De Coene en de heer Jacky Maes als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Gilbert Bossuyt,

in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie de heer Jacky Maes als vast lid vervangen door de heer Gilbert Bossuyt,

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme de heer Jacky Maes als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Philippe De Coene,

in de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid de heer Jacky Maes als vast lid vervangen door de heer Bart Martens,

in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie de heer Gilbert Bossuyt als vast lid vervangen door de heer Philippe De Coene en

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Jacky Maes als vast lid vervangen door de heer Gilbert Bossuyt.

Voor de N-VA-fractie zijn

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme de heer Gino De Craemer als toegevoegd lid vervangen door de heer Piet De Bruyn en

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen de heer Gino De Craemer

Is toegevoegd lid vervangen door de heer Mark Demesmaecker.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 60/14)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nieuwe huurprijsberekening in de sociale huisvesting ingevolge het nieuwe kaderbesluit sociale huur

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de sterke stijging van de huurprijs voor sommige huurders van een sociale woning

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mevrouw de minister, mijnheer de minister, geachte leden, de voorbije dagen is er – alweer, moet ik zeggen – heel wat onrust en commotie ontstaan bij de ruim 140.000 sociale huurders in Vlaanderen. Bij het begin van het nieuwe jaar hebben sommigen onder hen een brief ontvangen van hun huisvestingsmaatschappij, met een huuraanpassing voor het nieuwe jaar, die in vele gevallen toch nogal drastisch bleek te zijn. Sommige berichten gewagen van huurstijgingen tot 30 percent. Er wordt zelfs gesproken over stijgingen tot 50 percent. We hebben allemaal de voorbeelden kunnen lezen in de krant. Mijnheer de minister, blijken al die voorbeelden te kloppen, dan zetten die aan tot een zekere verontwaardiging, mag ik toch wel zeggen.

Het nieuwe Socialehuurbesluit is inmiddels een jaar van kracht. Het was net de bedoeling van dat besluit om voor iedereen een betaalbare woning te garanderen, onder meer door een transparante huurprijsberekening. Ondertussen weten we dat die huurprijsberekening een moeilijke oefening is geweest. Vorig jaar, als ik me niet vergis eind februari, moest het kaderbesluit al eens worden bijgestuurd door middel van een reparatiebesluit. Ook de evaluatie waarin was voorzien voor juli van vorig jaar, kon niet plaatsvinden, omdat niet alle markthuurwaarden toen al bekend waren. Het is op basis van die markthuurwaarden dat de nieuwe huurprijs moet worden berekend, uiteraard rekening houdend met de gezinssamenstelling en het inkomen van de gezinnen die daar wonen.

Net die markthuurwaarden zorgen, nu ze allemaal bekend zijn, voor onaangename verrassingen, in die mate zelfs dat huurdersverenigingen stellen dat ze eigenlijk geen vertrouwen hebben in de schattingen die door de notarissen zijn gebeurd. Ze hebben het zelfs over nattevingerwerk. Bovendien hebben die notarissen slechts 5 percent van alle woningen van de sociale huisvestingsmaatschappijen geschat. Op basis daarvan werd dan de huur bepaald van de resterende 95 percent van de woningen.

Nu komt er niet alleen kritiek op de schattingen van de notarissen, nu komt er ook kritiek op de wijze waarop de huurprijsberekening is gebeurd. De minister had daarvoor richtlijnen vastgelegd, maar blijkbaar zijn die niet bindend. Heel wat huisvestingsmaatschappijen hebben die naast zich neer gelegd. Het was net de bedoeling om via een overgangsbepaling die huurprijsaanpassing op een geleidelijke, zachte manier te laten gebeuren. Veel huisvestingsmaatschappijen hebben die huurstijging gewoon heel bruusk en in één keer doorgevoerd.

Mijnheer de minister, wat vindt u van de kritiek dat de schattingen van de notarissen nattevingerwerk was? Wat is uw reactie op de kritiek dat de huurprijsaanpassing door de huisvestingsmaatschappijen niet correct gebeurd zou zijn?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben het niet altijd eens met mevrouw Hostekint, maar vandaag moet ik haar jammer genoeg alweer eens bijtreden. De kritiek die zij uit, is terecht. Ook wij hebben het altijd moeilijk gehad met de consequenties van het Socialehuurbesluit.

Het Socialehuurbesluit is voor 100 percent de verantwoordelijkheid van deze regering, en dus van deze meerderheid, waar mevrouw Hostekint nog altijd deel van uitmaakt. Het is een regeringsbesluit, dat weliswaar regelmatig getoetst wordt door dit parlement, en af en toe ook na kritiek van onze commissie bijgestuurd wordt door de regering. Wij nemen daarvan akte en hebben er alle sympathie voor.

Maar vandaag beginnen we te voelen dat het Socialehuurbesluit heel wat structurele mankementen vertoont. Het is toen een beetje onder de mat geveegd of ongemerkt gepasseerd, maar bij de begrotingsbespreking heb ik gezegd dat we op de hoogte waren van grote huurprijsstijgingen bij verschillende sociale huurders. Ik heb gezegd dat we dat niet verantwoord vonden omdat we van mening blijven dat sociale huisvesting volkshuisvesting moet zijn en geen opvangplaats van allerlei marginale en sociale gevallen. Sociale huisvesting moet in de eerste plaats huisvesting bieden aan die mensen in onze samenleving die niet op de

private markt terechtkunnen maar ook niet echt sociale gevallen zijn. U weet wat wij daarmee bedoelen: het zijn de factuur, de korporaal en de kleine onderwijzer.

Momenteel is de sociale huisvesting geen volkshuisvesting. Die mensen over wie ik spreek, en die traditioneel de klanten geweest zijn van onze sociale huisvesting, worden vandaag geïsoleerd en geconfronteerd met onverantwoorde huurprijsstijgingen, die inderdaad in een aantal gevallen de 30 procent overschrijden. Dat is veel meer dan in de privésector nog maar denkbaar of mogelijk zou zijn.

U hebt in het verleden de goede wil betoond om kleinere correcties aan uw Socialehuurbesluit te doen. Bent u bereid om ook deze toestanden te corrigeren? Wilt u uw Socialehuurbesluit aanpassen zodat onze mensen die we sociale huisvesting willen geven, niet geconfronteerd worden met die exuberante prijsstijgingen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik ben blij met deze vraag. Er is de jongste dagen heel wat rond te doen geweest. Centraal in het nieuwe systeem, daar blijf ik van overtuigd en dat wijzen de feiten uit, staat net de betaalbaarheid voor de sociale huurder. We doen dat nu op basis van drie parameters: gezinsinkomen, gezinssituatie en kwaliteit van de woning.

U bent allebei heel actief in de commissie voor Wonen. U bent goed op de hoogte. In het oude systeem kon de huurprijs nooit lager zijn dan de helft van de basishuur. Dat lijkt Chinees, het betekent gewoon dat de jaarlijkse huurprijsverhoging altijd werd afgewenteld op de schouders van de zwakste huurders, de mensen met de laagste inkomens. Dat de huurprijs nooit hoger mocht zijn dan de normale huurprijs, betekende dat de 'rijkere' huurders altijd aan huurprijsverhogingen ontsnapten, terwijl de zwakste huurders, de mensen met een vervangingsinkomen, ervoor moesten opdraaien. Dat kan statistisch bewezen worden.

Het huidige systeem is mijns inziens een pak rechtvaardiger. Tot nu toe was het zowat de wereld op zijn kop.

Als we die aanpassing hebben doorgevoerd, hoop ik ook dat we kunnen rekenen op de welwillendheid van een aantal belangenorganisaties die opkomen voor de sociale huisvestingssector in zijn geheel en de sociale huurder in het bijzonder. Ik denk aan het Vlaams Overleg Bewonersbelangen (VOB), de koepel van de huurdersbonden en de sociale verhuurkantoren, de VVSG, de koepel van de steden en gemeenten, en de VVH, de koepel van de huurmaatschappijen in de sociale huisvesting.

Het is belangrijk dat men het rechtvaardige van het systeem inzielt. Ik wil dat ook statistisch bewijzen, want

woorden wekken en voorbeelden trekken. Ik blijf erbij dat de laagste inkomens – mensen die moeten rondkomen met een invaliditeitsinkomen of een laag pensioen – minder huur gaan betalen. Voor een grote groep van sociale huurders verandert er weinig of niets, terwijl de sterkste schouders zwaardere lasten gaan moeten dragen. Het gaat dan over mensen die een dubbel inkomen hebben en die bij ons nog altijd onderdak krijgen. Het kan bijvoorbeeld gaan om mensen die destijds vanuit een situatie van werkloosheid bij ons zijn ingehuisd.

In de sector van de sociale huisvesting heb je contracten van onbepaalde duur. Er zijn bijvoorbeeld gezinnen waarbij beide ouders intussen aan de slag zijn en een goed inkomen hebben, terwijl ze nog altijd aan een huurtarief van 300 of 350 euro zaten. Rechtvaardigheid is dus heel cruciaal.

Mevrouw Hostekint, mijnheer Penris, we gaan het systeem inderdaad evalueren. We hebben tijdens deze legislatuur heel veel gedaan op het vlak van de sociale huisvesting: een nieuw kaderbesluit sociale huur, een nieuwe wetgeving, een nieuwe financiering van de sector en een nieuwe huurprijsberekening. Dat zijn zaken waar men in 1995 al over sprak, mijnheer Penris, toen wij hier beiden binnenkwamen in het Vlaams Parlement. We hebben daar nu beslissingen rond genomen. Dat is een mammoetoperatie, en uiteraard moeten we af en toe bijsturen. Ik sta daar ook altijd voor open. Midden dit jaar gaan we alles evalueren. Mocht dat nodig zijn, zullen we ook eventuele bijstellingen doorvoeren.

Als mensen problemen hebben, moeten ze naar de huisvestingsmaatschappij gaan. Als ze denken dat hun onrecht wordt aangedaan, moeten ze desnoods klacht indienen bij de toezichthouder, een regeringscommissaris die toezicht houdt op het functioneren van de huisvestingsmaatschappij. Het begint heel on-Vlaams te worden, collega's. Het is nodig dat men hier wat redelijkheid betracht.

Ik heb ook de tv-beelden gezien van de vrouw die een appartement heeft aan de Scheldekaai in Antwerpen. Zij moet het stellen met iets meer dan 1000 euro pensioen. Die vrouw woont in een heel mooi appartement in een heel deftige buurt en moet daarvoor 190 euro huur per maand betalen. Ik heb een aantal mails gekregen van mensen die schreven dat ze meteen wilden ruilen. Een eenvoudige studentenkamer kost vandaag in Vlaanderen 250 à 300 euro per maand. Op zo'n studentenkamer heb je dan nog maar één kamer voor jezelf, en moet je de douche, de keuken en het toilet delen met anderen. Deze vrouw huurt dus voor 190 euro per maand een appartement met alles erop en eraan in een deftige buurt. Ik wil dan ook nogmaals oproepen tot wat meer redelijkheid.

Collega's, we zitten vandaag met een inflatie van 1,5 procent. Woonhaven Antwerpen, de koepel van alle

huisvestingsmaatschappijen op het grondgebied van de stad Antwerpen en de grootste huisvestingsmaatschappij van Vlaanderen, meldt mij dat 50 percent van de huurders – in absolute cijfers zijn dat 7412 huurders – nu minder moet betalen. Voor 22 percent van de huurders, of 3371 huurders in absolute cijfers, blijft het huurbedrag status quo. 28 percent – of 4274 huurders – krijgt een stijging van de huurprijs. Maar dan zie je tegelijk dat in die laatste categorie het inkomen gestegen is met 37 percent. Dat gaat dus ofwel om huurders van wie het inkomen met gemiddeld 37 percent is gestegen, of huurders bij wie de normale huurwaarde vroeger veel te laag was getaxeerd ten opzichte van de marktwaarde.

Bij Woonhaven Antwerpen betekent dat concreet dat de huurprijzen in 2009 met 5,3 percent zijn gestegen ten opzichte van 2008. Als je dan de inflatie van 1,5 percent in rekening brengt, kom je uit op een stijging van 0,17 percent, dus nagenoeg een status-quo.

Een belangrijke vaststelling daarbij is dat het gemiddelde inkomen van de huurders in die periode is gestegen van 14.055 euro naar 16.570 euro. We komen uit gouden economische jaren. Iedereen kijkt enkel naar de huurprijsstijging. Maar als mensen ondertussen werk hebben gevonden en het gezinsinkomen op jaarbasis is gestegen met 25.000 of 30.000 euro, is het toch normaal dat mensen meer huur moeten betalen. Dat verhaal krijg je er nooit bij.

Ik heb ook gehoord dat mensen 200 tot 300 euro meer moeten betalen. Maar als je de situatie analyseert, blijkt dat een van de kinderen gestopt is met studeren, is gaan werken en een inkomen heeft van 25.000 euro op jaarbasis.

Ik vind het een eerlijk, genuanceerd en rechtvaardig systeem. We gaan het evalueren. We moeten de nuance ook in beeld brengen. Als er problemen zijn, kunnen mensen altijd met ons contact opnemen. Vergeet nooit dat we de 200.000 jobs die er de afgelopen jaren bij zijn gekomen, ook zien. Mensen zijn er – gelukkig maar – materieel op vooruit gegaan. Men zegt dat het systeem fout is, maar men vergeet dat erbij te zeggen.

Mevrouw Michèle Hostekint: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Ik ben het volkomen met u eens dat het in de eerste plaats de woonbehoeftigen zijn die in de sociale huisvesting een plaats moeten vinden. Maar laat ons er toch ook niet voor zorgen dat enkel de mensen met zeer lage inkomens nog in de sociale woningen terecht komen. Dan komt er van de sociale mix – waar we allemaal de mond van vol hebben – niets meer in huis.

Mijnheer de minister, u zegt ook dat er voor de grote groep huurders niets veranderd is. Maar het is al wel de tweede golf van protest die opduikt bij de sociale huurders. Dat is ook niet goed voor de perceptie bij die huurders.

Laat ons een objectieve evaluatie doen, waaruit precies kan blijken hoe de situatie in elkaar zit. We zouden de evaluatie al houden in juli vorig jaar. Ik heb u daarover in oktober al geïnterpelleerd. U had toen nog niet alle markthuurlwaarden. Dat zou de week nadien worden afgerond. Intussen is het januari. Het wordt hoog tijd om de huurprijzen objectief te evalueren en dan naar buiten te komen en naar de sociale huurders te gaan met objectieve cijfers.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, één ding mogen we vandaag niet doen, noch wij, vanuit de kritische kant van dit halfroond, noch u, vanuit de regering: in de casuïstiek vervallen. U hebt het voorbeeld aangehaald van een mevrouw die voor 192 euro op de Scheldekaaien kan en mag huren. Dat is een peulschil. Maar vergeet niet: die mevrouw is daar misschien blijven wonen op een moment dat de Scheldekaaien niet aantrekkelijk waren. Er zijn nu buurten in Antwerpen waar eertijds kwalitatieve sociale huisvesting was, maar waar nu niemand, zelfs u niet, zijn moeder nog zou durven steken. We hebben daarover al dikwijls mogen en kunnen debatteren.

Ik heb onthouden dat u zich hebt voorgenomen om het systeem te evalueren. Wees dan eerlijk en politiek correct en consequent: stel die evaluatie niet uit tot halverwege dit jaar. Dan zijn de verkiezingen gepasseerd. Dit halfroond zal begin mei de deuren en dan is er geen moment meer voor politieke evaluatie. Evalueer het systeem nu, binnen de eerste drie maanden van dit jaar. Dan krijgen de mensen al zicht op de nieuwe rekeningen die ze aan hun sociale huisvestingsmaatschappij moeten betalen. En dan hebben wij nog de tijd om te kunnen ingrijpen. Mijn commissie staat daarvoor open. Dat weet u, mijnheer de minister.

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw Hostekint en mijnheer Penris, u wist zeer goed dat toen we het socialehuurbesluit en zeker de huurprijzen aanpasten, het grote verschil er zou zijn voor wie vandaag meer verdient dan het maximum toegelaten inkomen. Zoals de minister zei, wisten we ook dat er een verlaging ging zijn voor wie weinig verdient, en terecht. Degenen die toen ze binnenkwamen onder de maximum toegelaten inkomensgrens zaten, maar het geluk hebben gehad om op te klimmen op de sociale ladder en nu dus boven die grens uitkomen, betaalden te weinig.

Er was een huurplafond van iets meer dan 400 euro. Je moet het maar meemaken. Ik weet dat ik alleen sta met mijn standpunt. Eens men meer verdient dan het maximaal toegelaten bedrag, zou men naar de privémarkt moeten gaan. Mensen die het financieel niet aankunnen, zouden dan een plaats moeten vinden. Ik heb altijd

geijverd voor het laten springen van de maximumhuurprijs en die dan gelijk te schakelen met de privémarkt.

Het is nu geobjectiveerd, het waren de notarissen die duidelijk moesten maken hoeveel de prijs was op de privémarkt in een bepaalde regio. Je moet het als huisvrouw maar meemaken dat je man komt te overlijden en dat je verplicht bent op de privémarkt te blijven huren omdat er geen sociale huisvesting ter beschikking is, omdat mensen die meer verdienen dan het maximaal toegestane bedrag mogen blijven. Het nieuwe huurbesluit plant wel prijzen die gelijk zijn aan die van de privémarkt.

Het Socialehuurbesluit biedt nu aan de sociale huisvestingsmaatschappijen de mogelijkheid de huurovereenkomst te beëindigen als het maximaal toegelaten inkomen te hoog is. Ik maak me daar geen illusies over. Uit de werkbezoeken is gebleken dat ze die mensen willen behouden. Voor de weinigverdieners is er een terechte verlaging, maar voor degenen die meer dan het maximum verdienen, moeten de privémarkthuurprijzen gelden.

De voorzitter: De heer Dacaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben het niet eens met mevrouw Guns. Ik voel me wat bedrogen. In de commissie hebben we uitvoerige toelichtingen gekregen. We hebben gezegd dat de zwaksten minder zullen moeten betalen en de hogere inkomens meer. Mijnheer de minister, ik hou jaarlijks een vrij grote steekproef in de sector. Ik heb dat nu ook weer gedaan, maar door omstandigheden heb ik daarover nog niet gecommuniceerd. Uit de steekproef blijkt dat ook de zwaksten meer betalen. Het gaat over extra huurprijzen van 50 tot 100 euro netto per maand. Dat is de harde realiteit. Het gaat over een gemiddelde van 6 à 10 percent over heel Vlaanderen. Dat is wel een probleem voor de koopkracht.

Het is vanzelfsprekend gekoppeld aan het probleem van financiering. Daar is het wat misgelopen. Men heeft zo veel mogelijk sociale woningen willen bouwen, in plaats van met dezelfde middelen minder te bouwen, en het meer sociaal te houden. De evaluatie moet ten laatste in februari of maart plaatsvinden. Vandaag weten alle bouwmaatschappijen hoe het zit. We moeten nu durven evalueren en eventueel bijsturen. Desnoods moeten we tijdelijk terugkeren naar het oude huurstelsel en de zaak opnieuw bekijken, gebaseerd op alle informatie.

Deze regering en dit parlement zeggen nu al jaren dat ze het zullen doen. We hebben het gedaan, en wat blijkt? Door de laattijdigheid waren de bouwmaatschappijen zelfs niet in staat om transparant te communiceren aan de huurders over wat er te gebeuren staat. Ik pleit dus voor evaluatie, bijsturen en eventueel pas een jaar later toepassen, en eerst goed uitleggen wat de gevolgen zijn. Vandaag zeggen dat de zwaksten minder betalen en de hogere inkomens meer, is niet correct. Dat blijkt in elk

geval uit een steekproef bij een 60-tal bouwmaatschappijen, die ik heb gecontacteerd. Ik dring aan op een snelle en correcte evaluatie.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik heb goed geluisterd naar uw antwoord. Ik heb een bijkomende vraag en bedenking over de gevolgen voor het activeringsbeleid. Ik vrees dat er in vele gevallen een nieuwe werkloosheidsval kan worden gecreëerd als het hebben van werk de huurprijs meteen de hoogte in jaagt. De motivatie om een job aan te nemen valt weg als wat men meer verdient, meteen moet worden uitgegeven aan een stijging van de huurprijs. Druist deze maatregel niet regelrecht in tegen het activeringsbeleid, meer bepaald tegen het Actieplan Werkloosheidsvallen van de Vlaamse Regering? Wat denkt u daaraan te doen, mijnheer de minister?

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de minister, ik wil nog eens herhalen dat een sociale huisvesting moet zorgen voor betaalbare woningen van goede kwaliteit, niet voor de middenklasse maar voor de zwaksten in onze samenleving. Er is nu een nieuw Socialehuurbesluit. Wanneer mensen meer verdienen, moeten de regels worden toegepast en stijgt de huurprijs. Dat ben ik met u eens. Wanneer die schattingen echter zo zijn gebeurd dat ze leiden tot een onverwachte prijsstijging van de basisprijs, dan moet daar iets mee gebeuren. Prijsstijgingen door inkomensverhogingen vind ik normaal.

We mogen ook niet vergeten dat tienduizenden mensen op wachtlijsten staan. Heel wat mensen moeten een huis zoeken op de privémarkt, waar ze vaak het dubbele betalen als in de sociale huisvestingssector voor woningen van een minderwaardige kwaliteit. Voor mij is het essentieel dat er meer sociale woningen komen voor de mensen die ze nodig hebben. Er moet worden nagegaan of de prijsvorming op een ernstige en rechtvaardige manier gebeurt. Ik hoop, mijnheer de minister, dat we binnenkort in de commissie een serieuze evaluatie kunnen bestuderen.

Minister Marino Keulen: Het is en blijft als een paal boven water dat in de sociale huisvesting de sociale huurprijzen gemiddeld een derde tot de helft lager liggen dan op de privéhuurmarkt met een woonkwaliteit die twee- tot driemaal hoger ligt dan op diezelfde privéhuurmarkt. Het systeem dat we nu introduceren, is billijker dan het oude systeem. Met de oude formule waren het altijd de laagste inkomens die de dupe waren van huurprijsstijgingen. Wie nu in staat is om zelf een huurwoning te kopen of te huren op de privéhuurmarkt maar nog altijd binnen de sociale huisvesting zit – en

daar ook mag blijven – moet verhoudingsgewijs iets meer betalen. Dat lijkt me echt geen probleem te zijn.

We zullen een evaluatie organiseren. Meten is weten. Zodra we over cijfers beschikken, zal ik die voorleggen aan het parlement. Ik heb op dat vlak een bepaalde reputatie hoog te houden. De cijfers waarover ik beschik, geven aan dat het redelijk is. In Woonhaven Antwerpen betaalt de helft van de huurders minder. Voor 22 procent van de huurders blijft het bedrag hetzelfde, voor 28 procent van de huurders stijgt het bedrag. Het gaat dan over mensen wier inkomen fors is gestegen. Men vergeet ook altijd de inflatie van 5,1 procent. We moeten alles in rekening brengen.

Mijnheer Demesmaeker, wat de werkloosheidsval betreft, kan ik u verzekeren dat men met werken veel meer kan verdienen en overhouden dan eventueel een lichte huurprijsaanpassing. We hebben het dan doorgaans over aanpassingen van enkele tientallen euro's. Bij sommigen is er misschien een stijging tot 200 euro, maar zelfs in dat geval kan men huren aan een bedrag dat gevoelig lager ligt dan wat men voor een gelijkbare woning op de privéhuurmarkt zou moeten betalen. Men houdt veel meer over wanneer men gaat werken. Men kan zich meer bewijzen en ontwikkelen als mens door te gaan werken. Op financieel vlak houdt men veel meer over dan eventueel de stijging van de sociale huurprijs.

Het is een heel genuanceerd verhaal. Niemand moet zijn werk laten liggen voor een huurprijsstijging. Die verhouding is helemaal in het voordeel van de stijging van het inkomen.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de minister, ik herhaal nogmaals dat het logisch is dat als mensen meer verdienen, ze ook meer betalen voor de sociale woning. Iedereen staat ook achter dat principe. Vandaag weten we gewoon niet hoeveel de huurprijs precies is gestegen en of die enkel voor de hogere inkomens of ook voor de zwakkere huurder geldt. De heer Decaluwe betwist uw stelling dat enkel de hogere inkomens vandaag meer betalen voor de sociale huisvesting. Laten we met objectieve cijfers in de hand kijken hoe de vork aan de steel zit, hoeveel de huurprijs is gestegen en voor wie die stijging geldt. Ik stel voor die evaluatie zo snel mogelijk te maken.

Minister Marino Keulen: Dat is geen enkel probleem.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, de heer Decaluwe heeft zijn huiswerk gemaakt. Ik kan dat ook doen via het front van de sociale huurders, dat me ook heel wat statistisch materiaal aanreikt. Daarin wordt de stelling van de heer Decaluwe toch onderschreven.

Mevrouw de voorzitter, een debat als dit mag niet vrijblijvend blijven. We moeten voor eind maart – ik stel voor half maart – een evaluatie maken. Collega's,

morgen zullen we in de commissie voor Wonen onze werkzaamheden regelen. Ik stel voor dat we een datum vastleggen om dat te doen en dat we er ook de nodige consequenties aan verbinden.

Minister Marino Keulen: Als ik cijfers heb, mag u die hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het pleidooi voor een permanente snelheidsbeperking tot maximum 100 km/u op de Brusselse ring

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het snelheidsregime op de Brusselse ring

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, Groen! heeft al heel lang gepleit voor een snelheidsbeperking op de ring. We hebben daarover een aantal moties ingediend in het parlement. Jammer genoeg zijn ze door de meerderheidspartijen weggestemd. Na de uitspraken van de provinciegouverneur en minister Van Brempt zullen we eerstdaags opnieuw een voorstel van resolutie indienen. Een dergelijke snelheidsbeperking van 100 kilometer per uur op de ring is immers niet meer dan logisch. Het bevordert de doorstroming. Dat betekent dat het debiet van de ring verhoogt zonder dat we moeten overgaan tot megalomane plannen, zoals het verbreden van de ring en het uitbreiden van het aantal rijstroken.

Het is natuurlijk ook goed voor het milieu. Indien men minder snel rijdt, dan verbruikt men ook minder brandstof, wat leidt tot minder giftige en voor het milieu schadelijke uitstoot van uitlaatgassen. Daarnaast is het natuurlijk ook heel positief voor de verkeersveiligheid. Als de maximumsnelheid verlaagt, dan is de snelheid ook homogener en verkort de remafstand.

We vinden het dan ook niet meer dan logisch dat die snelheidsbeperking wordt ingevoerd. We zijn ook heel blij met de steun van provinciegouverneur De Witte en de commentaar van minister Van Brempt op dat voorstel. Ze zegt dat ze zeker achter die idee staat.

Een andere teneur meende ik in uw commentaar te herkennen. U bent iets terughoudender. U zegt dat u het voorstel eerst wil onderzoeken om na te gaan of het wel zinvol is. Wat is nu eigenlijk het standpunt van de regering? Waarom moet die zaak nog verder onderzocht worden als op alle andere ringwegen rond grote steden, en niet alleen in ons land, een snelheidsbeperking geldt? De uitzondering is de Brusselse ring, waar op het grootste deel nog 120 kilometer per uur mag worden gereden.

Mevrouw de minister, wat is nu het standpunt van de Vlaamse Regering? Zal de Vlaamse Regering op deze logische vraag ingaan?

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb namens onze fractie al jaren gehamerd op een aanpassing van het snelheidsregime op de Brusselse ring. Ik stelde daarover twee jaar geleden al aan uw voorganger, de toenmalige minister van Openbare Werken Kris Peeters, de vraag waarom er tussen de Brusselse en de Antwerpse ring een verschillend snelheidsregime was. Ik vroeg dat naar aanleiding van een artikel in Verkeersspecialist waarin stond dat er op de Vlaamse autosnelwegen een slordig verkeersmanagement is. Minister Peeters antwoordde dat we ervan uitgaan dat de maximumsnelheid op een bepaalde plaats op ons hoofdwegennet steeds aangepast moet zijn aan de specifieke omstandigheden die er heersen. Hij verwees naar Antwerpen waar we met 100 per uur onder de maximumsnelheid zitten. Maar Brussel, zei hij nog, is "een specifiek geval".

Wat is er, of wat was er op dat moment specifiek aan de Brusselse ring, mijnheer de minister-president? Wel, dat er toen 10 tot 20 percent meer doden en zwaargewonden vielen dan op de Antwerpse ring. Voor het overige zijn beide ringen volledig gelijkaardig: veel op- en afritten, een mix van transitverkeer en bestemmingsverkeer, van zwaar verkeer en personenwagens enzovoort.

Minister van Mobiliteit Kathleen Van Brempt antwoordde op 4 juli 2007, toen ik eenzelfde vraag stelde, dat we geen argumenten hebben om een verschil in snelheidsregime te handhaven. Ze zei dat er geen enkele verantwoording is voor een verschillend snelheidsregime op die beide ringwegen.

Dan kwam u ten tonele, mevrouw de minister. En groot was dan ook mijn vreugde toen u eind 2007 tijdens de begrotingsbesprekingen minister Van Brempt gelijk gaf. Want u liet optekenen: "Op de Brusselse ring is er thans een snelheidsbeperking op het viaduct van Vilvoorde en zijn toegangen. Op andere plaatsen van de noorderring is er ook een korte opeenvolging van toegangscomplexen en knooppunten, hetgeen eenzelfde snelheidsbeperking als op de Antwerpse ring rechtvaardigt." Mijn vreugde

was groot, mijn ontgoocheling ook want er gebeurde niets op het terrein. Tot vorige week, toen u antwoordde op een vraag van de heer Vermeiren, hebt u volgehouden dat u het snelheidsregime op de Brusselse ring wel wilt aanpassen maar dat er eerst een dynamische signalisatie moet komen.

Ik ben het ermee eens dat een dynamische signalisatie, een maximumsnelheid in functie van de omstandigheden, het beste is. Maar wij hebben inmiddels op een hoorzitting vernomen dat dit nog jaren op zich zal laten wachten. U hebt gelukkig naar aanleiding van het voorstel van gouverneur De Witte uw standpunt herzien. U zegt toch even te zullen onderzoeken of u op korte termijn de snelheid kunt aanpassen. Onze fractie vraagt zich af wat u gaat onderzoeken. Er is een verband tussen maximumsnelheid, kans op files en kans op ongevallen. Wij zijn niet irrationeel. Doe het onderzoek, maar doe het alstublieft snel en betrek meteen ook de toeleidende autosnelwegen in het onderzoek want er is ook het argument van de uniformiteit. Als ik van Limburg via de Brusselse ring naar Gent rijd, dan kom ik maar liefst vier wisselende snelheidsregimes tegen. In Sint-Stevens-Woluwe 90, dan 120 op de Brusselse ring, dan opnieuw 90 op het viaduct van Vilvoorde en opnieuw 120 op het verdere verloop van de Brusselse ring. Een gebrek aan uniformiteit leidt ook tot meer ongevallen en verhindert natuurlijk ook de doorstroming. Vandaar mijn vraag: wat gaat u nu precies onderzoeken en wat gaat u doen en wanneer?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Glorieux, het snelheidsregime op de Brusselse ring is inderdaad een problematiek die al een paar keer aan bod is gekomen in de commissie Openbare Werken, ook bij mijn voorganger, de huidige minister-president, Kris Peeters, die toen minister van Openbare Werken was. Het is juist dat het standpunt dat ik gehuldigd heb en nog steeds huldig erin bestaat dat het wel nuttig is om een aangepast snelheidsbeheer te voeren waar 100 kilometer per uur zeer nuttig en efficiënt kan zijn. De snelheid kunnen aanpassen in functie van de verkeersstromen is ideaal. De situatie op de Antwerpse ring is in die zin comfortabel. Ook daar wordt nu het dynamische snelheidsbeheer toegepast. Dat betekent dat dag en nacht de dynamische borden '100 kilometer per uur' oplichten, maar dat je kunt verlagen of verhogen in functie van de omstandigheden.

Wat de situatie op de Brusselse ring betreft, heb ik een aantal maanden geleden, ik denk in juni, een schrijven ontvangen van de gouverneur. Hij zegt mij dat hij volledig achter mijn visie staat omdat een dynamisch snelheidsbeheer op de Brusselse ring ideaal zou zijn. Dan kun je immers de snelheid aanpassen in functie van de omstandigheden. Maar de gouverneur vraagt mij om

alstublieft zo vriendelijk te zijn om in afwachting van de invoering van een dergelijk dynamisch snelheidsbeheer eens te onderzoeken of het nu al invoeren van de 100 kilometer per uur een goede maatregel zou zijn.

Ik heb daarop geantwoord dat ik blij was dat hij me dit liet weten en dat ik me bij het Verkeerscentrum Vlaanderen zou informeren. Het is natuurlijk plezant te verklaren hoe we iets moeten aanpakken. Ik prefereer goede, onderbouwde simulaties. Ik heb het Verkeerscentrum Vlaanderen dan ook gevraagd hoe het zit. Hierop heeft het Verkeerscentrum Vlaanderen een nota opgesteld.

Volgens de heer Glorieux is het eenvoudig. Een verlaging van de maximumsnelheid zou sowieso een grote impact op de verkeersveiligheid en op de doorstroming hebben. Indien aan die twee voorwaarden is voldaan, moeten we in feite enkel nog de praktische implementatie bekijken. Het Verkeerscentrum Vlaanderen maakt evenwel een paar kanttekeningen bij deze stelling.

Het snelheidsregime bedraagt 120 kilometer per uur, behalve aan het viaduct van Vilvoorde, waar de maximumsnelheid 90 kilometer per uur voor personenwagens en 70 kilometer per uur voor vrachtwagens bedraagt. De snelheid is echter niet de hoofdoorzaak van de ongevallen op de ring. De vele weefbewegingen zijn de belangrijkste oorzaak. Die weefbewegingen vinden vooral plaats op de plaatsen waar verkeer de ring op- of afrijdt. Op die plaatsen ligt de snelheid overwegend al wat lager. We moeten, met andere woorden, nagaan of een veralgemeende snelheidsverlaging effectief een positief effect op het aantal ongevallen zou hebben.

In de Kennedytunnel is een snelheidsbeperking ingevoerd. De maximumsnelheid bedraagt daar 70 kilometer per uur. Uit een evaluatie blijkt dat het aantal ongevallen niet is afgenomen, maar dat de impact, de hiermee gepaard gaande stoffelijke schade, kleiner is geworden.

Wat de doorstroming betreft, moeten we ervoor zorgen dat een permanente snelheidsverlaging voor een vlottere doorstroming van het verkeer zorgt. Ik verwijs in dit verband opnieuw naar de effecten van de snelheidsverlaging in de Kennedytunnel. We hebben vastgesteld dat de files eigenlijk langer worden. Aangezien het verkeer trager doorstroomt, beginnen de files vroeger en eindigen ze later. Indien op die manier calamiteiten kunnen worden vermeden, zou een snelheidsverlaging een positief effect hebben. We kunnen die effecten vandaag echter niet met de natte vinger voorspellen of garanderen.

Ik heb het Verkeerscentrum Vlaanderen de opdracht gegeven een dynamische simulatie uit te voeren. Dat is trouwens ook het antwoord dat ik op vragen van de pers heb gegeven. Het Verkeerscentrum Vlaanderen zal een model in de computer invoeren en simulaties tegen 120 kilometer per uur en tegen 100 kilometer per uur laten

lopen. Op die manier kunnen we de gesimuleerde effecten op het vlak van de doorstroming en op het vlak van de veiligheid achterhalen.

Ik verwacht de resultaten binnen een drie- tot viertal weken te ontvangen. Het Verkeerscentrum Vlaanderen moet namelijk eerst een dergelijk model maken. Dat komt niet zomaar uit de lucht gevallen. Het gaat hier echter niet om een studie die maanden in beslag moet nemen. Dat kan vrij snel gaan.

Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt om al onze ringwegen eens onder de loep te laten nemen. Als ik me niet vergis, heeft de heer Glorieux beweerd dat de maximumsnelheid op alle ringwegen in Vlaanderen momenteel 100 kilometer per uur bedraagt. Dat is helemaal niet het geval. Op de Gentse ring wisselt de maximumsnelheid af tussen 90 kilometer per uur en 120 kilometer per uur. Op de Kortrijkse ring gelden dezelfde maximumsnelheden. We moeten de tendensen in de gaten houden. Indien we beperkingen opleggen, moeten we ze zo duidelijk en zo uniform mogelijk maken. Dit betekent dat deze gelegenheid zouden kunnen aangrijpen om alle beperkingen eens grondig te bekijken.

Indien de simulaties zouden aantonen dat deze maatregel een zeer gunstig effect zou hebben, moeten we ook naar de praktische uitvoering kijken. Op dit ogenblik is een dynamisch snelheidsbeheer op de Brusselse ring niet mogelijk. Zolang we nog geen duidelijkheid hebben over de resultaten van de lopende milieueffectenrapportering, ligt dit moeilijk. Indien we nu dynamische snelheidssignalisatie zouden installeren, zouden we ze later misschien weer moeten verplaatsen. Dat is vervelend. Indien we een dergelijke maatregel zouden invoeren, zouden we bij elke op- en afrit rechts en links goed zichtbare borden moeten plaatsen. De gouverneur pleit ervoor overdag en 's nachts een verschillend regime in te voeren. Dat verschil bestaat in Antwerpen niet. Daar loopt het ene regime gewoon door. Ik denk dat met betrekking tot de duidelijkheid en de visibiliteit van een dergelijke maatregel wat problemen op het terrein zouden kunnen opduiken.

Indien we zouden besluiten dit te organiseren, zouden we de effecten van de zichtbaarheid voor elke automobilist in ogenschouw moeten nemen. Iedereen kent de verkeerssituatie op de Brusselse ring. Er zijn momenteel geen dynamische snelheidsborden aanwezig.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de minister, u stelt heel terecht dat de Brusselse ring een zeer drukke weg is met heel veel op- en afritten. Net daarom is het ook logisch dat de algemene snelheid over de hele ring beperkt wordt en geüniformiseerd wordt. Als iedereen op voorhand weet dat op de ring een snelheid van 100 kilometer per uur geldt – waar je er ook op- of afrijdt –, dan zal dat de duidelijkheid natuurlijk verbeteren.

100 kilometer per uur als maximumsnelheid, maar in functie van het weer, in functie van de groenegolfsnelheid – als het heel druk is kan het zijn dat bijvoorbeeld 70 kilometer per uur voor de beste doorstroming zorgt – moet je door middel van dynamische informatieborden constant informatie geven. Waar wachten we op om ze inderdaad te installeren en om voor de Brusselse ring een volledig verkeerscentrum uit te bouwen dat verkeersstromen begeleidt, dat informatie aan de automobilisten geeft over de rijstroken voor voorsorteren of voor het doorgaand verkeer? Dit kunnen we nu gerust doen zonder dat we moeten wachten op een verbreding van de ring, want dan zijn we nog vele jaren bezig. Hoe we dan het verkeer op een veilige manier laten verlopen, dat is nog een veel grotere vraag.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Waar wij al jarenlang voor pleiten, is geen nattevingerwerk. Ik verwijs naar Antwerpen en naar het buitenland. Op alle ringwegen en verkeerswisselaars in Duitsland, Nederland, Frankrijk, gelden verlaagde snelheden.

In de Kennedytunnel is er inderdaad een probleem met de doorstroming. Er is daar natuurlijk op een bepaald moment een bottleneck gecreëerd. Op een kort stuk van de Antwerpse ring moet men naar een nog lagere snelheid overschakelen. Wij pleiten voor 100 kilometer per uur op de hele Brusselse ring. Dan ontstaan er geen bottlenecks. Nu is er trouwens wel één in de vorm van het viaduct.

Ik hoor u heel graag zeggen dat u alle ringwegen en alle verkeerswisselaars in uw onderzoek zult opnemen. Dat is net waar ik minister Peeters twee jaar geleden al op heb gewezen. Het staat ook in De Verkeersspecialist: er wordt op dit moment slordig omgesprongen met snelheidsregimes op onze autosnelwegen.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, in afwachting van een dynamisch verkeersmanagement, kan een uniforme snelheid tijdens de daguren op de Brusselse ring, een goede maatregel zijn. Hoe men dit echter moet en kan en zal realiseren op de ring die over taal- en gewestgrenzen heen loopt, is nog een ander paar mouwen.

Het is echter een feit dat de verschillende snelheidsbeperkingen op de Brusselse ring tot verwarring leiden en oorzaak kunnen zijn van het gevaarlijke harmonica-effect. Het is een goede zaak dat momenteel wordt onderzocht wat de voor- en nadelen zijn van een snelheidsbeperking tot 100 kilometer per uur op de Brusselse ring. Het is ook logisch dat men de resultaten van dit onderzoek afwacht en op basis van deze resultaten een gefundeerde beslissing neemt.

Het Vlaams Belang blijft er voorstander van om het verkeer uiteindelijk in goede banen te leiden door middel van dynamische verkeersborden waarbij de verkeersstromen continu worden gemeten en de snelheid wordt aangepast aan het aantal voertuigen op het traject en aan de weersomstandigheden.

Het verheugt mij ten eerste dat u ook onze mening deelt. Ik hoop dat het niet enkel bij beloften en woorden zal blijven. Wij zullen zeer nauwgezet de evolutie opvolgen. Het verheugt mij dat u ook pleit voor dynamische verkeersborden.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, het voorstel van sp.a was ons natuurlijk al bekend van voor de gouverneur van Vlaams-Brabant werd uitgestuurd om de snelheidsbeperking te bepleiten. Voor alle duidelijkheid: wij zijn daar geen voorstander van.

Voor ons moet een beleid van snelheidsbeperkingen dynamisch zijn. De Vlaamse Regering is daar trouwens uitgebreid mee bezig. Het zou dan ook een verkeerd signaal zijn om nu gauw overal een algemene statische beperking in te voeren. Ik citeer gouverneur Lode De Witte: "We moeten streven naar een gelijkmatige snelheid en verwarring tussen 120 of 90 is nergens goed voor."

Wij zijn voor alle duidelijkheid de tegenovergestelde mening toegedaan. Wij zijn namelijk voor doelgerichte snelheidsverlagingen waar het de veiligheid ten goede komt, op zwarte punten. Dat is precies wat men met de dynamische signalisatie beoogt.

Ik heb dan ook een bijkomende vraag. Ik heb gelezen dat u een onderzoek hebt besteld naar de algemene effecten van dergelijke maatregelen. Ik weet niet of er wel een draagvlak is voor een algemene verlaging van de snelheid. Laat u ook bestuderen waar de locaties met extra gevaren zich bevinden? Ik heb het over de zwarte punten, waar een dynamische snelheid wel nuttig zou kunnen zijn in het belang van de verkeersveiligheid.

Ik lees in het voorstel dat men enkel overdag naar een verlaging van de snelheid wil gaan. Kunt u dan misschien laten bekijken of het niet opportuun zou zijn om op de Antwerpse Ring ook 's nachts de snelheid naar 120 kilometer per uur te laten optrekken?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik ga volledig akkoord met het antwoord van de minister. Mijnheer Huybrechts, de CD&V-fractie heeft tien jaar geleden al onder de

toenmalige minister Stevaert verschillende amendementen ingediend over investeringen in dynamische verkeersborden. Ze zijn telkens weggestemd.

Ik heb vooral een opmerking over de gouverneur van Vlaams-Brabant. Hij is een ambtenaar. Ik stel vast dat deze ambtenaar vaak ook politieke uitspraken doet over beleid dat niet tot zijn bevoegdheden behoort. (*Opmerkingen*)

Mijn pleidooi bestaat er dus eerder in dat de gouverneur misschien aan snelheid moet inboeten in verband met politiek getinte tussenkomsten. Mijn vraag is of u, mevrouw de minister, om zijn visie heeft gevraagd dan wel of hij u spontaan een advies heeft gegeven. Dat is belangrijk om te weten.

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, ik wil er duidelijk op wijzen dat ik vorige week, dus nog voor het initiatief van de gouverneur van Vlaams-Brabant, een resolutie ter ondertekening heb laten ronddelen. (*Opmerkingen*)

Dat bewijst dat hij een stap achterloopt op de politiek. Ik wou zeggen dat de resolutie ter invoering van 100 kilometer per uur op de ring rond Brussel verleden week ter ondertekening aan de meerderheidspartijen is rondgedeeld en vandaag officieel is ingediend.

Voorts verwijst u, mevrouw de minister, naar de ring van Antwerpen. U hebt daar wel 100 kilometer per uur ingevoerd omdat er een dynamische signalisatie aanwezig is die voorlopig op de Brusselse ring niet mogelijk is. Ik wil er u toch op wijzen dat er op de ring van Antwerpen, nog voor de dynamische signalisatie was geïnstalleerd, ook al 100 kilometer per uur ingesteld was, met een vaste signalisatie. Ik zie dus niet waarom het in Antwerpen wel kon terwijl we toch ook moesten wachten op de dynamische signalisatie. Ik ben daar ook een voortsander van. U weet goed genoeg dat we misschien nog tien jaar moeten wachten op de dynamische signalisatie voor de ring rond Brussel. Intussen pleit ik voor een vaste signalisatie van 100 kilometer per uur voor de ring rond Brussel.

Wat uw globale plan voor alle ringwegen betreft: dat vind ik een zeer goed initiatief. Als er dan een globaal plan komt met een snelheidsbeperking op ringwegen, vraag ik met nadruk om er dan overall dezelfde snelheidsbeperking op de ringwegen op na te houden. De uniformiteit is belangrijk, en niet 90 per uur op de ene en 100 per uur op de andere plaats.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik sta honderd procent achter het voorstel van de twee vraagstellers voor een beperking

tot 100 kilometer per uur. Ik had daarover al enkele weken geleden een vraag gesteld. Uw antwoord was toen dat de verschillen bestaan omwille van een vraag van de federale politie. Ik wil daaraan toevoegen dat een vermindering van de snelheid ook een vermindering van de geluidsoverlast zal teweegbrengen. De Brusselse ring loopt immers door gebieden waar woningen dicht bij de ring staan. Ik pleit er dan ook voor om de dynamische signalisatie niet af te wachten alvorens een snelheidsvermindering door te voeren. U zegt te willen wachten tot de werken van de verbreding van de ring zouden worden uitgevoerd. Ik denk dat vandaag een snelheidsbeperking al mogelijk is.

Ik wil er ook voor pleiten dat, indien men de snelheidsbeperking tot 100 kilometer per uur zou doorvoeren, men overleg zou plegen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, want twee stroken van deze Brusselse ring, met name in Anderlecht en in Oudergem, lopen over het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Daarom wil ik u vragen, mevrouw de minister, of u al overleg hebt gehad met uw Brusselse collega's over een verlaging van de snelheid op de Brusselse ring.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Decaluwe en mijnheer Koninckx, ik heb bij de aanvang van mijn antwoord zeer nadrukkelijk gesteld dat de brief van de gouverneur mij spontaan is toegestuurd in de maand juli van vorig jaar. Dat is een hele tijd voor vorige week natuurlijk. Ik heb daar ook op gereageerd. Ik heb hem niet alleen mijn antwoord gestuurd, maar ook het Verkeerscentrum mijn eerste advies laten overmaken.

Geachte leden, ik geef vandaag dit antwoord omdat het is ondersteund door de bevindingen die zijn gedaan door het Verkeerscentrum. Ik heb op alle banken een grote eenstemmigheid gehoord, namelijk dat het nuttig is om de modelmatige simulatie te doen. Ik geef u graag de eindquote van de nota van het Verkeerscentrum mee: "Gezien echter de complexiteit van de R0 als draaischijf tussen verschillende aansluitende snelwegen met tussenin vele op- en afritten, is een modelmatige simulatie aangewezen om de snelheidsregimes te gaan staven." Die simulatie wordt uitgevoerd en van zodra de resultaten bekend zijn, kunnen er de nodige gevolgen aan worden gegeven, uiteraard met de kanttekeningen die ik heb gemaakt.

Mijnheer Van Eyken, er wordt met het Brusselse Gewest heel vaak overleg gepleegd. U weet dat we over de ring heel wat overleg hebben, maar het lijkt me zeer opportuun om in eerste instantie de modelmatige simulatie af te wachten om te zien wat de effecten zijn, zowel ten aanzien van de verkeersveiligheid als de doorstroming, om daar dan de correcte conclusies uit te kunnen trekken.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik blijf ervan overtuigd dat een snelheidsbeperking zeer relevant en nuttig is en op relatief

korte termijn kan worden ingevoerd door middel van vaste borden. Nadien kan er nog altijd een verkeerscentrum komen – laten we hopen dat dat niet te lang uitblijft – waarbij we eventueel via dynamische route-informatiepanelen dynamische informatie en snelheidsaanpassingen krijgen. Laat ons in elk geval beginnen met de 100 kilometer per uur.

Over het draagvlak ben ik tamelijk gerust. Als ik zie dat een poll in De Standaard ongeveer 80 percent voorstanders van een snelheidsbeperking geeft, dan zeg ik: waar wachten we op? Wat mijn fractie betreft, kan dat zelfs gekoppeld worden aan een inhaalverbod voor vrachtwagens op de ring. *(Applaus bij Groen!)*

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw De Ridder en mijnheer Huybrechts, onze fractie is voor dynamisch verkeersmanagement, maar laat ons de komende tien jaar de anomalie die er op dit moment heerst, wegwerken. Onderteken daarom ons voorstel van resolutie. *(Applaus bij de sp.a)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het rapport van de provinciegouverneurs van Oost- en West-Vlaanderen over de gebiedsvisie Seine-Schelde-West en het Schipdonkkanaal

ACTUELE VRAAG van de heer Karlos Callens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de ontsluiting van de haven van Zeebrugge

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, deze voormiddag kreeg ik het bericht dat ik mijn vraag om uitleg over het Schipdonkkanaal mocht omvormen tot een actuele vraag, waarvoor dank.

Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op dit moment wordt de verbreding van het Schipdonkkanaal onderzocht. De minister heeft de opdracht gegeven aan de gouverneurs van Oost- en West-Vlaanderen om de belangrijkste stakeholders van de regio te bevragen om te kijken of er eventueel tot een breder gedragen, ruimere, gebiedsgerichte visie kan worden gekomen. Op 18 december hebben de gouverneurs het rapport afgerond, dat heel wat beleidsaanbevelingen bevatte.

Er wordt onder meer gezegd dat op dit moment de randvoorwaarden onvoldoende zijn vervuld om te komen tot

een brede, coherente, gebiedsgerichte visie. Men pleit er ook heel sterk voor om een voorafgaande kosten-batenanalyse uit te voeren met onder meer een milieu-toets, een landbouweffectenrapport, een mobiliteitsrapport en bovendien heel wat andere technische punten die moeten worden onderzocht alvorens de volgende stappen in dit proces kunnen worden gezet.

Mevrouw de minister, mijn vraag is dan ook kort en duidelijk: op welke wijze zult u rekening houden met dit rapport? Mogen we daadwerkelijk nog een kosten-batenanalyse vooraf verwachten?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil het hier eigenlijk niet alleen hebben over een of ander kanaal, maar wel over Zeebrugge. U weet dat de haven van Zeebrugge economisch heel belangrijk is, vooral voor West-Vlaanderen en de omgeving ervan. Laten we niet vergeten dat die haven goed is voor 10.000 rechtstreekse banen, wat heel veel is, en voor naar schatting 30.000 onrechtstreekse banen. Dat lijkt me een belangrijk element.

Volgens veel studies zou die haven uitbreiden van 45 miljoen ton tot 75 miljoen ton in 2020. Dat is belangrijk. Het is ook deels de oorzaak van mijn vraag. Met die stijging, mijnheer de minister-president, zal ook de vraag worden gesteld naar mogelijke verbindingen met het hinterland, om dat alles te kunnen slikken.

Ondertussen heeft Frankrijk al beslist de werken van en naar Zeebrugge in 2011 aan te vatten. Dat is een goede beslissing om het probleem van de groei van die haven en de connectie met Frankrijk tot een goed einde te brengen.

Mevrouw de minister, hoe zit het met de Vlaamse beslissingen over het vervoer, zowel over de weg als over water en via de trein? Specifiek gaat het dan over de AX-weg, waarover al veel is gegalaverd, maar waarover eigenlijk niet meteen een beslissing is gevallen. Gezien de huidige toestand, acht u het haalbaar om dat doel tegen 2020 te bereiken en een goede oplossing te bieden voor de haven van Zeebrugge?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat het inderdaad zo is dat de heer De Meyer zijn vraag om uitleg heeft mogen omvormen tot een actuele vraag, omdat het ging over de prognoses voor de haven van Zeebrugge. Mijnheer Callens, die cijfers zijn niet zo actueel. Recent zijn de nieuwe jaarcijfers bekendgemaakt, maar de toekomstprognoses over de haventrafiek zijn al vrij lang bekend. Met die prognoses over het aantal ton dat zou moeten worden vervoerd in

2020 en 2030 werd al rekening gehouden, zelfs bij de eerste opdracht die initieel werd gegeven om de mogelijkheid van het Schipdonkkanaal te onderzoeken.

Voor de ontsluiting van de haven werken we op heel wat sporen. U weet dat de project-MER met betrekking tot de AX-autosnelweg, die de N49 moet verbinden met de N31, momenteel volop loopt. Er is een consensus bereikt met burgemeesters van gemeenten die langs het traject liggen, over een voorkeurstracé. Na het afwerken van de project-MER kunnen we daar dus vooruit. De prognose is dat de werken ter zake zouden moeten kunnen worden aangevat, om in 2013 of 2014 te zijn voltooid.

Wat de ontsluiting via de weg betreft, zijn er daarnaast ook nog de belangrijke werken aan de N49. U weet wellicht dat er onteigeningen zijn gebeurd om de ventwegen te kunnen aanleggen. Ook daar verwachten we dat dit binnen enkele jaren zeer ver gevorderd kan zijn.

Met betrekking tot de ontsluiting van de ring door Brugge zijn de voorbije periode zeer veel investeringen gebeurd. Nog niet zo lang geleden is er opnieuw een investeringsbeslissing genomen, voor meer dan 20 miljoen euro. Ook ter zake moeten we over enkele jaren ver genoeg gevorderd kunnen zijn om een zeer goede doorstroming te kunnen verzekeren.

U weet dat er geïnvesteerd wordt in het derde en vierde spoor. Vlaanderen speelt daarin een actieve rol.

Wat het vervoer over het water betreft, zijn er twee opportuniteiten. Mijn voorganger besliste al om de estuaire vaart kansen te bieden. Er wordt meer dan 6 miljoen euro geïnvesteerd om estuaire schepen langs de kustlijn goederen te laten vervoeren. Dat is een praktische maatregel. Intussen varen er drie estuaire schepen.

Ik begrijp dat u vandaag een vraag stelt over het Schipdonkkanaal. Er moet echter nog heel wat gebeuren. Er is een haalbaarheidsstudie uitgevoerd. Daar kwam het meest aangewezen scenario uit naar voren. Er zijn nog twee technische problemen. Er moet een milieueffectenrapport komen, zoals in alle dossiers. Dat is nog niet afgewerkt. Er is helemaal in het begin een maatschappelijke kosten-batenanalyse (MKBA) uitgevoerd. Het is de evidentie zelf dat die geactualiseerd moet worden, onder andere met de elementen uit de plan-MER, uit het landbouw-MER en uit de gebiedsvisie van de gouverneurs.

We gaan niet over één nacht ijs. We onderzoeken de mogelijkheden om het kanaal te verbreden zeer grondig. We moeten stap voor stap te werk gaan. Als alle studies afgerond zijn, kan er een gedragen beslissing worden genomen over het al dan niet opstarten van een project-MER. Dat zijn de verplichte procedures, en die zullen we doorlopen. We laten daar stevig aan verder werken.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de minister, ik noteer uw toezegging dat de MKBA wordt geactualiseerd en dat u niet over één nacht ijs zult gaan.

De heer Karlos Callens: Ik dank u voor uw positief antwoord, mevrouw de minister.

Ik ben wel bezorgd over de timing, dat is de reden waarom ik deze vraag stel. Denk nu niet dat ik die cijfers uit mijn duim zuig, ze komen van Voka. Ik zou graag willen dat al die studies waar men over praat, worden afgerond. Er is een studie over de AX gestart in 2007, die moest eindigen in 2009. Dat is misschien al gebeurd intussen. Er komt ook nog een streefbeeldstudie.

Die studies moeten tot rechtszekerheid leiden voor de mensen die onteigend zouden kunnen worden. Dat zijn onder andere landbouwers in de streek. Kunnen we daar wat spoed achter zetten voor een snelle rechtszekerheid? We moeten trouwens klaar zijn tegen 2015 à 2020 om die grote tonnages de baas te kunnen.

De voorzitter: Mevrouw Bruyninckx heeft het woord.

Mevrouw Agnes Bruyninckx: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, voor het Vlaams Belang moet er dringend een oplossing komen voor de ontsluiting van Zeebrugge via de binnenvaart. Op dit moment bedraagt het aandeel van de binnenvaart in de aan- en afvoer van goederen vanuit de haven slechts 2 procent. Als de haven blijft groeien, en er komt geen oplossing, is dat dramatisch voor de bereikbaarheid van de stad Brugge. Een binnenschip moet op de Brugse ring maar liefst zeven bruggen en sluizen passeren eer het de Gentse Vaart in Steenbrugge bereikt.

Op 10 februari houden we in de commissie voor Openbare Werken een hoorzitting over de aanleg en heraanleg van het Schipdonkkanaal. Wij willen deze hoorzitting afwachten, en ook de resultaten van de verschillende nog lopende studies.

Mevrouw de minister, komt er nog een beslissing tijdens deze legislatuur?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik nodig iedereen alvast uit op de hoorzitting van 10 februari aanstaande over het Schipdonkkanaal in de commissie Openbare Werken.

Mevrouw de minister, zouden we niet beter eerst beginnen met datgene af te werken waarmee we al begonnen zijn? Ik verwijs naar de verhoging van de bruggen, de verbreding van het Albertkanaal enzovoort. Men is daarmee begonnen in 1964. We zijn vandaag 2009, en het Albertkanaal is nog altijd niet

afgewerkt. Ik denk dat we er verstandiger aan doen om eerst die zaken af te werken, en er pas nadien aan te denken om met andere projecten te beginnen.

Wat is uw visie daarop, mevrouw de minister?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de minister, uw antwoord was duidelijk. Alles zal grondig onderzocht worden. Het MER-rapport zal over enkele maanden afgewerkt zijn. Ik hoor ook dat er nog parallelle studies lopen, onder meer over de verzilting van de bodem en het grondwater. Ook de gouverneurs leggen er de nadruk op dat dat absoluut moet worden tegengegaan.

Hoeveel dergelijke parallelle studies zijn er, en wanneer zullen die beëindigd worden?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij de voorgaande vragen.

Dit is geen dankbaar dossier dat u is terugbezorgd, mevrouw de minister, doordat de gouverneurs, in tegenstelling tot wat werd verwacht, u geen rood of groen licht hebben gegeven. Het is een oranje knipperlicht geworden, waarmee men de bal boudweg terug in uw kamp legt, zowel als minister van Openbare Werken als van Leefmilieu.

Een van de conclusies die men trekt, is dat er blijkbaar geen snelle beslissing zit aan te komen. Dat is een beetje paradoxaal, omdat er in datzelfde rapport ook voor wordt gepleit om zo snel mogelijk zekerheid te verschaffen in verband met de reservatiestroken. Dat is nodig om mensen een toekomst te geven, zowel op het gebied van huisvesting als op het gebied van landbouwuitbating.

Een snelle beslissing lijkt me niet mogelijk te zijn, aangezien de gouverneurs de financiële- en maatschappelijk-batenaanalyse blijkbaar opnieuw in twijfel trekken. Kunt u dat bevestigen? Gaat het om fundamentele heroriëntaties die u gaat onderzoeken? Pleiten de gouverneurs ervoor om deze mogelijke investering af te stemmen op andere investeringen die gepland zijn? We zitten in dezelfde buurt bijvoorbeeld met de haven van Gent. Vanmorgen hebben we in de commissie voor Openbare Werken een resolutie goedgekeurd in verband met een tweede zeesluis. De vaststelling is dat ongeveer elke haven een zeesluis vraagt, en dat Zeebrugge er een kanaal bij vraagt.

Ik wil dan ook vragen om een betere afstemming van onze investeringen, zowel op financieel als op technisch vlak, zoals ook door de gouverneurs wordt gevraagd.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de minister, deze discussie toont aan dat er eens een echt parlementair debat moet komen over dit thema. Men heeft dat tot nu geweigerd, in functie van de zogezegde hoorzittingen. Maar hoorzittingen zijn slechts hoorzittingen, en geen parlementair debat. Uit het rapport van de provinciegouverneurs blijkt in elk geval zeer duidelijk dat het maatschappelijke draagvlak voor dit kanaal zeer gering is.

Als het over de globale ontsluiting van Zeebrugge gaat, mevrouw de minister, mag u zeker het spoor niet vergeten, met het rangeerstation en de bocht Ter Doest. Dat is belangrijker dan het derde en het vierde spoor. Is dat tussen Brugge en Gent of tussen Zeebrugge en Brugge? Daar zou ik graag wat meer duidelijkheid over krijgen.

Er moet vooraf ook een grondige evaluatie komen van de estuaire vaart. Wat zijn de resultaten daarvan? Hoeveel tijd doet men daarover?

Ik ben er absoluut niet van overtuigd dat dit kanaal dé oplossing is. Men zou inderdaad beter eerst de geplande werken, waarover nauwelijks discussie bestaat, uitvoeren, in plaats van nieuwe, megalomane dingen uit te vinden, die wellicht geen economisch nut hebben.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is duidelijk dat er bij het concipiëren van de haven van Zeebrugge een historische fout is gemaakt. Men heeft namelijk de multimodale ontsluiting van de haven onvoldoende in rekening gebracht. Bovendien is de toegevoegde waarde, niettegenstaande er al heel wat inspanningen zijn geleverd, nog altijd heel beperkt. Er is nog altijd te veel doorvoer zonder dat er extra werkgelegenheid wordt gecreëerd.

Wij pleiten voor een en-enverhaal: én spoor én weg én water én pijpleidingen. Ook dat laatste is belangrijke trafiek voor de haven van Zeebrugge. Voor de spoorweg moeten het derde en het vierde spoor, de bundel ter hoogte van de bocht van Ter Doest en de bundel in de haven en in Zwankendamme worden bekeken met voldoende aspecten als de omgeving en de omwonenden.

Voor de realisatie van het Schipdonkkanaal hebben we altijd gezegd dat we voorwaardelijk voor verbreding zijn, indien studies daarover duidelijkheid geven. De minister zegt terecht dat bepaalde zaken nog moeten worden uitgeklaard. Ik kijk met verwachting uit naar de hoorzitting.

Ik heb ook gehoord dat men volop bezig is met de AX naar de wegomsluiting toe. Het project loopt nu, maar zou pas in 2012, 2013, 2014 gerealiseerd zijn. Dat is nog een behoorlijk lange tijd. Het dossier van de AX was

gekoppeld aan een ander belangrijk dossier voor Brugge, namelijk het voetbalstadion. De AX was daarvoor gezegd een voorwaarde sine qua non. Als dat nog zo lang zal duren, trek ik daaruit ook mijn conclusies.

Minister Hilde Crevits: Het palet aan vragen dat hier extra gesteld is, is fenomenaal. Ik probeer beknopt te antwoorden, anders wordt de voorzitter zenuwachtig.

Wat de diverse ontsluitingen van de haven betreft, heb ik geprobeerd in mijn antwoord alle ontsluitingsproblemen en antwoorden daarop te geven. Ik heb geprobeerd duidelijkheid te scheppen over de wegontsluiting, de spoorontsluiting met het vierde spoor en het rangeerstation.

Maak u geen zorgen over de ontsluiting over het water. Maar ik ben geen cijferkanon dat hier zal losschieten. Als we een dossier zoals het Schipdonkkanaal onderzoeken, getuigt dat van zorgvuldigheid. Toen het Schipdonkkanaal gegraven werd, is in heel brede reservatiestroken voorzien en hield men er dus al rekening mee dat er mogelijk op termijn een verbreding zou komen. Men zegt nu dat er snel beslist moet worden omdat die mensen in onzekerheid zitten. Die mensen zitten echter al zeer lang in onzekerheid. Het wordt wel eens tijd dat we na een grondig onderzoek en een goede bestudering van het dossier definitief beslissen of we al dan niet gebruik zullen maken van die reservatiestroken.

Ik heb de gouverneurs de opdracht gegeven om een gebiedsvisie op te maken. Hoe kun je de omgeving zo inrichten dat de kwaliteit blijft behouden? Ik weet niet wie opperde dat ik verwacht had dat de twee gouverneurs voor mij zouden beslissen. Wie mij kent, weet dat ik dat absoluut niet zou doen. De Vlaamse Regering is zeker groot genoeg om daarover een verstandige beslissing te nemen.

Die beslissing zal genomen worden nadat alles onderzocht is. Op dit ogenblik zijn er nog onduidelijkheden. Het milieueffectenrapport loopt nog. Het landbouweffectenrapport, dat daarin zal worden geïntegreerd, is nog niet helemaal afgewerkt. Daarom is het evident dat een maatschappelijke kosten-batenanalyse die voordien is opgemaakt, geactualiseerd wordt nadat er duidelijkheid is over die punten.

Voor het parlementaire debat is het vooral van belang dat we debatteren op een ogenblik dat alle elementen in dit dossier bekend zijn. *(Opmerkingen van de heer Jef Tavernier)*

Mijnheer Tavernier, we zullen dat doen als de planMER afgewerkt is. U en uw partij zouden er zeker voorstander van moeten zijn dat het milieueffectenrapport afgewerkt moet zijn voor je tot besluitvorming komt.

Als alle elementen bekend zijn, kunnen we een zorgvuldige en goede beslissing nemen. Ik zal mij niet door luid

geroep laten opjagen. Ik wil vooral dat het een goede beslissing wordt, zowel voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge als voor al wie woont langs het tracé. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jos De Meyer: Ik ben tevreden met het antwoord van de minister. We zullen dit gesprek voortzetten in deze en de volgende legislatuur, nadat alle studies ten gronde klaar zijn.

De heer Karlos Callens: Ik ben blij dat ik wat lucht heb kunnen blazen in de kachel van de haven van Zeebrugge zodat die nog heel lang mag blijven branden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het mogelijk omzeilen van de adoptieregels via een humanitair visum

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over een mogelijke omzeiling van de huidige adoptiewetgeving

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Is een zogenaamde nieuwe schijnadoptieprocedure in de toekomst mogelijk en is het toegelaten dat via het gebruik van achterpoortjes een politicus de adoptiewet omzeilt, in plaats van werk te maken van het dichteren van die poortjes? Dat is de verontwaardigde, maar terechte reactie van zeer veel kandidaat-adoptieouders nadat ze er, door berichten in de media, kennis van hebben gekregen dat een CD&V-senator na een parlementaire missie een Congolees jongetje naar ons land heeft laten komen via een humanitair visum, met de uitdrukkelijke bedoeling, zo heeft ze verklaard, om over te gaan tot adoptie, zonder respect voor de adoptiewetgeving en alle formaliteiten.

Mevrouw de minister, dit is een totaal verkeerd signaal aan de talrijke kandidaat-adoptieouders, waarvan sommige al verschillende jaren wachten. Voor interlandelijke adoptie hebben we een zeer ingewikkelde, moeilijke en uitvoerige adoptiewet, die een procedure voorschrijft die daarenboven ook heel kostelijk is, en in principe door iedere burger in Vlaanderen moet worden gerespecteerd, ook door politici. Vooral het feit dat elke vorm van screening uit de weg is gegaan, zet heel veel kwaad bloed.

We zijn het er allemaal over eens dat de huidige adoptieprocedure veel te lang duurt. Ik heb dat hier al vaak

aangekaart, ook in de commissie. Ook de Vlaamse Centrale Autoriteit Adoptie erkent dit. Dan is het onze en uw plicht ervoor te zorgen dat die procedure wordt ingekort, dat de wachttijden en wachtlijsten worden ingekort. Vandaag zijn de procedures lang en iedereen moet daarmee leren leven, ook politici.

Er komt dan ook terecht uitvoerige kritiek, onder andere van de Vereniging voor Kind en Adoptiegezin, van uw Vlaamse adoptieambtenaar, mevrouw Chamon, die duidelijk stelt: “Als dit dossier bij ons terecht komt, zullen we het moeten afkeuren. Ze heeft het kind zelf uitgekozen, en dat is strikt verboden. De geest van de wet zegt dat adoptie geen privé-aangelegenheid is, maar een regelgeving tussen autoriteiten, want dat geeft de beste garanties tegen kinderhandel. In Terzake werd ook verklaard dat deze zaak wrang overkomt, omdat de indruk wordt gewekt dat de senator zomaar een kind kan overbrengen. Ik vind dit heel schrijnend voor alle kindjes die geen speciale lichtjes in hun ogen hebben.”

Mevrouw de minister, wat is uw standpunt in dit dossier? Welke initiatieven zult u nemen om alle mogelijke achterpoortjes zo snel mogelijk te dichten?

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, er is de voorbije twee dagen weer heel wat ophef ontstaan in de adoptiewereld. In het verleden hebben we uw voorganger hier vaak over ondervraagd als er iets over adoptie in de media was verschenen. Persoonlijk ben ik heel geschokt door dit verhaal. Dit is ook het moment om een persoonlijke bekentenis te doen. Onze dochter van vijf reageerde gisteren wel heel boos en verontwaardigd en zei: “Mama, Emile is er al. Hoe komt het toch dat ik zo lang op mijn adoptiebroertje of -zusje moet wachten, want we zijn nu al drie jaar verder?”

Ons gezin is een van die vele kandidaat-adoptieouders die al jaren in een procedure zitten en wachten op een adoptiekindje.

Het gaat om een heel lange en intense procedure die heel vergt van een gezin. Anderzijds zijn de gezinnen heel geduldig en begripvol omdat ze beseffen hoe belangrijk die procedure is. In 2005 hebben we de wetgeving strenger gemaakt omdat we het belang van het kind cruciaal vinden in de hele procedure. Als we dan vaststellen dat de adoptieprocedure omgekeerd wordt toegepast, en dan nog door een senator, zet dat kwaad bloed in heel de adoptiewereld.

Alle kandidaat-adoptieouders wensen dat kindje het allerbeste toe. Niemand twijfelt aan de menselijkheid en het moedergevoel van de betrokken senator, maar dat betekent niet dat we deze werkwijze moeten goedkeuren. De regels moeten worden toegepast, ook in dit

dossier. Het is vaak niet eenvoudig om de regels of de wetgeving toe te passen. Toch moet dat gebeuren. De voorbije periode is al meermaals de unieke situatie vermeld waarin we ons met dit dossier bevinden. In Vlaanderen en over de hele wereld bevinden zich echter miljoenen kinderen in deze unieke situatie.

Bij adoptie moet een zware procedure worden toegepast waarbij het belang van het kind cruciaal is. Dat moet ook in de toekomst zo blijven. We kunnen niet toestaan dat adoptie kan worden vergeleken met een grootwarenhuis waar men de kinderen maar heeft uit te kiezen. We hebben dat via de wetgeving altijd tegengegaan, en dat moet zo blijven.

We hebben een groot probleem als we vaststellen dat de adoptieprocedure omgekeerd wordt toegepast en dat er achterpoortjes worden gebruikt, dan nog wel door een senator.

De adoptieprocedure is zeker voor verbetering vatbaar. Het is onze verantwoordelijkheid als politici om daar iets aan te doen. Er mogen geen hiaten worden gevuld via achterpoortjes, maar wel via decreetgevend werk. Ik zal dan ook eerstdaags een nieuw voorstel van decreet ter verbetering indienen in het Vlaams Parlement.

Mevrouw de minister, bent u het er mee eens dat we de toepassing van de omgekeerde adoptiewetgeving niet kunnen toestaan? Zult u contact opnemen met de federale collega's van de dienst Vreemdelingenzaken waar een vergunning is afgeleverd om humanitaire redenen?

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: De verontwaardiging is inderdaad groot. Adoptie is een heel intense procedure. De ondertekening van het Verdrag van Den Haag is daar zeker een uiting van.

Noch ikzelf, noch mijn administratie hebben al een adoptieaanvraag ontvangen. Het is aan de betrokkene zelf om dat te doen. De sleutel ligt vandaag op het federale niveau. Er is een humanitair visum uitgereikt, maar ik beschik vandaag niet over informatie over de reden waarom dat visum is uitgereikt. Het gaat hier om iets heel uitzonderlijks, over meer informatie beschik ik niet.

Als die adoptieaanvraag binnenloopt, zal die volgens de regels van de adoptiewet worden behandeld. Ik kan daar vandaag natuurlijk niet op vooruitlopen. De wetgeving die met heel veel zorg is opgesteld, moet worden gevolgd. De regels die daarin staan, gelden voor iedereen in Vlaanderen. Het Verdrag van Den Haag is de internationale standaard die bepaalt hoe we kinderen uit andere landen via adoptie naar Vlaanderen kunnen brengen, met respect voor de rechten van het kind en met in ons achterhoofd de gedachte dat we mensenhandel moeten kunnen vermijden.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de minister, net zoals mijn collega wenst ook onze fractie het kind hier in Vlaanderen alle geluk toe in de toekomst. Dat is echter niet de essentie van de vraag die we vandaag stellen. U zegt dat de diensten nog geen adoptieaanvraag hebben ontvangen. We hebben echter wel een zeer duidelijke uitspraak van de Vlaamse adoptieambtenaar, mevrouw Chamon. Ik heb haar daarnet volledig geciteerd. In het kader van dit dossier is er een gevaarlijke uitspraak gedaan met betrekking tot de toekomst van dat kind.

U stelt dat het visum zeer uitzonderlijk is en dat u niet weet op basis van welke criteria dat visum voor dit specifieke geval is uitgereikt. Het is voor mij des te erger dat het visum is afgeleverd na een parlementaire missie van de Senaat in Congo en dat juist die senator erin is geslaagd dat visum te verkrijgen.

U zegt dat regels in Vlaanderen voor iedereen moeten gelden. In dit dossier moeten we echter besluiten dat dat niet zo is. Het is absoluut onaanvaardbaar dat de senator in kwestie, die een publiek figuur is, die beter dan wie ook zou moeten weten welke regels van toepassing zijn – en ze weet dat ook –, misbruik maakt van mogelijke achterpoortjes in de wet. Het is een kaakslag voor de honderden kandidaat-adoptieouders die al jaren wachten. Vaak hebben ze al een jarenlange lijdensweg achter de rug om, vruchteloos, op een natuurlijke weg een kind te krijgen. Ze doen dan een beroep op de adoptieprocedure, waarbij ze weer jaren moeten wachten. Mevrouw de minister, deze mensen verdienen dat absoluut niet. We moeten er allemaal werk van maken om de lange procedure, de lange wachttijden in te korten tot aanvaardbare periodes.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de minister, er moet een intense procedure doorlopen worden. Het is ook een heel gevoelige materie. Het is dan ook zeer belangrijk dat we duidelijkheid krijgen. De Vlaamse adoptieambtenaar was deze week zeer duidelijk. U hebt ook duidelijk geantwoord op mijn concrete vraag. We zullen de zaak zeker mee opvolgen. We zullen verbeteringen voorstellen voor de adoptieprocedure.

Daarnet heb ik al gezegd dat een vergunning voor dit dossier werd afgeleverd door de Dienst Vreemdelingenzaken op basis van een duidelijk dossier. Ik zal me vandaag dus niet uitspreken over de inhoud van het dossier. Dat is ook niet aan de orde. Wel stel ik voor dat u met de diensten praat over de mogelijke problemen op dit vlak. We moeten er rekening mee houden dat er een precedent kan worden geschapen. We moeten aandacht hebben voor deze situatie. Het kan niet de bedoeling zijn dat kandidaat-adoptieouders op die manier op gedachten worden gebracht. Ze moeten naar eer en geweten handelen. Ze hebben geduld om de procedure op een reglementaire manier te doorlopen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Bij het uitschrijven van de regels die gevolgd moeten worden bij de interlandelijke adoptie, zijn we uitgegaan van de rechten van het kind. Dat was ook zeer belangrijk. Dat maakt dat een zware procedure moet worden doorlopen. We hebben alle moeite van de wereld gehad om de parlementsleden en anderen te overtuigen van de noodzaak van een dergelijke procedure. Ongetwijfeld zijn er vanuit menselijk oogpunt zeer veel redenen waarom de collega-senator zo heeft gehandeld. Het is echter jammer dat ze dat initiatief heeft genomen, vooral ten aanzien van de vele kandidaat-adoptieouders die de procedure wel helemaal doorlopen, die er vaak veel tijd en energie in moeten steken, die emotioneel een zware periode doormaken.

Mevrouw de minister, ik herhaal dat er vanuit menselijk oogpunt ongetwijfeld redenen zijn waarom ze dat gedaan heeft.

Ik hoop dat de minister kan bevestigen dat zij erop zal toezien dat de verdere procedure, als die er al komt, correct verloopt, zodat we binnen een aantal maanden kunnen zeggen dat de procedure vanaf dit ogenblik, nu dus, correct verlopen is.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, ik sluit mij graag aan bij de vraagstellers. Ik wil ook mijn afkeuring uiten over deze manier van handelen. Ik heb het niet over het menselijke aspect. Een politicus die vertrouwd is met de wetgeving en met de maatschappelijke gevoeligheid van de adoptieproblematiek zou toch beter moeten weten.

Mevrouw de minister, ik wil u een bijkomende vraag stellen. U volgt altijd trouw deze plenaire vergaderingen, dus zult u zich de discussie van ongeveer een halfjaar geleden herinneren over de adoptiedossiers van de Special Needs-kinderen uit China. Toen moest een adoptiebureau zijn werkzaamheden stopzetten. Daardoor moest ook het kanaal in China worden stopgezet en verdween de mogelijkheid om deze kinderen, die speciale medische zorgen nodig hebben, te adopteren. Er was nog één mogelijkheid, maar dan wel via een Brusselse adoptiedienst.

Het was ontstellend te moeten vaststellen dat dit niet kon voor kandidaat-adoptieouders die niet in het Brussels Gewest woonden. Ik heb toen in de commissie uw voorganger, minister Vanackere, gevraagd om een samenwerkingsakkoord af te sluiten met de andere gemeenschappen, zodat iedereen een beroep kan doen op deze adoptiediensten, ongeacht de woonplaats van kandidaat-adoptanten.

Mevrouw de minister, ik wil u vragen om zo snel mogelijk een samenwerkingsakkoord af te sluiten

zodat ook deze kinderen, die specifieke noden hebben, kunnen worden geholpen. Wat is uw mening hierover?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik weet hoe adoptie de emoties beroert. Toen ik minister was, heb ik dat ook ervaren. Het gaat over het meest intieme van een mens: een kinderwens hebben.

Indien zou blijken dat mevrouw Schelfhout van haar positie als senator misbruik heeft gemaakt om dit visum te verkrijgen, dan begrijp ik dat dit voor heel wat kandidaat-adoptieouders choquerend is. Maar wat ik nog erger vind, is dat mevrouw Schelfhout deze adoptie gebruikt naar buiten uit, in de media maar blijkbaar ook in de nieuwjaarskaartjes die ze heeft rondgestuurd, om erop te wijzen hoe groot haar hart is, hoe liefdadig zij is, hoe ze vol van caritas is. Dat is wat mij betreft voor al die andere kandidaat-adoptieouders zo mogelijk nog choquerender. Ook zij hebben de absolute wil om kinderen te helpen die elders in de wereld geen goede opvoeding krijgen. Maar zij moeten daarvoor wel gestaag de procedure doorlopen. Ik zou graag hebben dat u hierover een blijk van afkeuring laat horen.

Minister Veerle Heeren: Ik heb hier al gezegd dat wij, ikzelf als minister of onze diensten, op het ogenblik dat wij worden gevat door een aanvraag om tot adoptie over te gaan, de adoptiewet en het adoptiedecreet zullen volgen. Dan gelden de regels zoals ze in de decreten zijn ingeschreven. Ik wil daarover duidelijk zijn. In die regels blijft het Verdrag van Den Haag, dat de bescherming van de rechten van het kind regelt, de leidraad, juist om te vermijden dat er mensenhandel ontstaat.

Mevrouw Vogels, u hebt gelijk. Een kinderwens die on vervuld kan blijven, dat raakt ons allemaal, dat beroert een hele samenleving.

Ik wil hier heel duidelijk het signaal geven dat onze regelgeving er is en dat die moet worden gerespecteerd. Op het ogenblik dat wij worden gevat door een adoptievraag, zal ik u verder kunnen informeren.

Mevrouw Van der Borght, ik stel voor dat we uw vraag over het samenwerkingsverband met China opnieuw behandelen in de commissie. Ik heb daarover vandaag niet de juiste informatie en kan u dus niet onmiddellijk het juiste antwoord geven.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik hoor mevrouw Vogels graag zeggen dat het choquerend is indien de senator in kwestie misbruik zou hebben gemaakt van haar functie. Maar zelfs zonder misbruik te maken van de functie van senator is dit, voor iemand die handelt als senator, zeer choquerend voor de honderden kandidaat-adoptieouders van wie een aantal al jaren wachten en heel, heel veel geduld

aan de dag moeten leggen. Als het om een CD&V-senator gaat, kan dit blijkbaar zonder wachttijden, formaliteiten of procedures.

De minister heeft terecht verklaard dat adopties volledig in de geest van het Verdrag van Den Haag moeten gebeuren. Hierbij staat, specifiek om mensenhandel te voorkomen, de bescherming van de rechten van het kind centraal. Ik hoop dat de minister hier in de toekomst zeer nauwlettend op zal toezien.

Ik hoop dat het volledig verkeerde voorbeeld dat de CD&V-senator heeft gegeven niet tot navolging zal leiden. Een aantal kandidaten zouden immers kunnen denken dat zij dat nu ook mogen, aangezien een CD&V-senator het blijkbaar mag. Ze zouden kunnen proberen op eigen houtje dezelfde weg te bewandelen.

Ik hoop dat de minister een duidelijk signaal zal geven om dit te voorkomen. Indien dit niet gebeurt, zullen de adoptiediensten in de toekomst niet weten waar ze aan toe zijn.

Mevrouw Else De Wachter: Ik dank de minister voor haar antwoord. Het is duidelijk dat de decreetgeving in verband met adoptie moet worden toegepast. Dit zal de komende maanden, tijdens de behandeling van dit specifiek dossier, cruciaal zijn en blijven.

Wij zullen dit blijven opvolgen. Ik ben ervan overtuigd dat de hele adoptiesector dit met argusogen zal blijven opvolgen. Ik hoop echt dat iedereen die hiermee begaan is de komende maanden in eer en geweten zal blijven handelen. We beschikken over een adoptieprocedure. Hoewel het om een lange procedure gaat, denken we dat dit de beste aanpak is. Deze procedure moet door iedereen op de juiste wijze worden toegepast.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de inkomensgerelateerde bijdragen in de zelfstandige kinderopvang

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de eventuele overstap van onthaalouders bij een erkende dienst naar het zelfstandige circuit als gevolg van de nieuwe impulsen voor zelfstandige kinderopvang

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de open brief betreffende de zelfstandige kinderopvang

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, als ik me niet vergis, vormt dit vragenuurtje eigenlijk de vuurdoop van onze nieuwe minister. Het is alvast geen toeval dat het hier over de kinderopvang gaat.

Mijn grootmoeder zei altijd het volgende: “Als je een goed diner wil maken, dan moet je eerst een goed recept hebben, de juiste ingrediënten kiezen en weten hoe je het moet betalen”. Wat de kinderopvang betreft, weet de Vlaamse Regering enkel hoe ze dit moet betalen. Ze weet absoluut niet welk recept ze moet volgen of welk gerecht ze aan het koken is.

In het Vlaams regeerakkoord werd een decreet betreffende de kinderopvang aangekondigd. Dit decreet, waarin het recept zou worden verduidelijkt, is er niet gekomen. Ondertussen worden verder ingrediënten toegevoegd. Het gerecht begint bijzonder kwalijk te smaken. De minister beschikt nu weer over 42,5 miljoen euro die aan het gerecht kunnen worden toegevoegd. Dit geld is bedoeld om bij de zelfstandige kinderopvang een inkomensgebonden bijdrage tot stand te brengen.

Op zich is dat een goede zaak. Nu moeten ouders die bij de zelfstandige kinderopvang terechtkomen, ongeacht hun inkomen, gewoon de prijs betalen. Vanaf nu zullen die ouders in bepaalde kinderopvangcentra een inkomensgerelateerde bijdrage moeten betalen.

Volgens de minister kost het opvangen van een kind in de zelfstandige kinderopvang gedurende een dag 25,18 euro. De ouders die veel verdienen, moeten dit bedrag volledig betalen. Voor de ouders die minder verdienen, legt Kind en Gezin wat bij. Aangezien absoluut geen overleg met de sector is gepleegd, ontstaat hierdoor heel wat onduidelijkheid. Waar komt dat bedrag eigenlijk vandaan?

De gesubsidieerde kinderopvang merkt op dat de zelfstandige kinderopvang geld zal ontvangen, maar absoluut niet aan de kwaliteitseisen moet voldoen. De zelfstandige kinderopvang merkt terecht op dat de prijs door anderen worden bepaald en dit bedrag niet volstaat om een kind kwalitatief op te vangen.

Eigenlijk heeft de zelfstandige kinderopvang gelijk. Uit een berekening blijkt immers dat de kostprijs van de opvang van een kind in de gesubsidieerde sector 45 euro per dag bedraagt. Dit is een probleem. Ofwel kost de gesubsidieerde kinderopvang veel te veel, ofwel heeft de minister de kostprijs in de zelfstandige kinderopvang ernstig onderschat. Dit laatste zou inhouden dat de minister de zelfstandige kinderopvang vraagt met veel minder geld dezelfde kwaliteit tot stand te brengen.

Dit geeft een enorme frictie binnen de sector: de zelfstandigen tegen de gesubsidieerden. Dat is niet goed en de ouders die wachten op kwalitatieve opvang, hebben daar absoluut geen boodschap aan.

Mevrouw de minister, hoe komt u aan die kostprijs van 25,18 euro per dag en per kind om kwalitatieve kinderopvang te organiseren?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, mijn vraag heeft ook te maken met de inkomstengebondenheid van de kinderopvang, vooral in de zelfstandige sector. Het kan een interessante oefening worden, waarop een aantal initiatieven zullen inspelen. Ze zijn vrij om dat te doen of niet.

Ik wil niet de discussie voeren over het feit dat zelfstandigen minder worden gecontroleerd en dus per definitie minder kwaliteit bieden. Ik denk dat alle initiatiefnemers in de sector ernaar streven om goede kwaliteit te leveren. Ik doe niet mee aan die discussie.

Ik vind het wel belangrijk dat we alert zijn voor eventuele neveneffecten van het invoeren van de inkomstengebondenheid, vooral dan bij onthaalouders. Mijn vraag is ingegeven door een bezorgdheid van de erkende diensten voor onthaalouders, die aangesloten onthaalouders begeleiden, opleidingen geven, de facturatie verzorgen, vragen en klachten van ouders behandelen. De diensten bieden een degelijke ondersteuning aan de onthaalouders, terwijl dat bij zelfstandigen niet is. De vrees van de erkende diensten is dat meer onthaalouders die vandaag zijn aangesloten, zouden opteren voor het zelfstandigenstatuut omdat ze dan onder andere meer kinderen mogen opvangen.

Uiteraard zijn er veel voordelen bij het aangesloten zijn bij een dienst. Ik heb ze daarnet opgesomd. Maar de vrees leeft dat, door het invoeren van de inkomstengebondenheid, meer onthaalouders voor het zelfstandigenstatuut zullen kiezen en dat de diensten onthaalouders zullen verliezen. We moeten opletten voor deze evolutie want ik ben overtuigd van de meerwaarde van zo'n dienst, zowel voor de onthaalouders als voor de kinderen en de ouders.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, deze week stond de kinderopvang voor de zoveelste keer in de actualiteit. Maandag was er een opiniestuk van een vijftiental experts uit de gesubsidieerde en erkende kinderopvang die een aanval deden op de zelfstandige kinderopvang, als zou die niet kwaliteitsvol zijn en als zou die aan oneerlijke concurrentie doen.

Dezelfde dag was er een persconferentie van UnieKO, de beroepsfederatie voor zelfstandige kinderopvang, en

het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen, die het financiële probleem van de zelfstandigen aankaarten. Ze lichtten de schrijnende toestand van de zelfstandige onthaalouders toe. Men moet bijna stellen dat die mensen leven op de rand van de armoedegrens. Het contrast tussen beide berichten kon eigenlijk niet groter zijn.

Mevrouw de minister, uw voorgangers zijn er prat op gegaan dat in deze legislatuur het aantal plaatsen in de kinderopvang met 15.000 gestegen is. Dat is zo. Maar we moeten ook de eerlijkheid hebben om te erkennen dat van die 15.000 plaatsen er bijna 10.000 zijn bij zelfstandige onthaalouders. Enerzijds is er een bijna constante aanval van de gesubsidieerde sector op de zelfstandige sector en anderzijds zijn er de ministers die graag uitpakken met de bijkomende plaatsen die op het conto van de zelfstandigen kunnen worden geschreven.

De zelfstandigen vragen alleen maar erkenning, respect en wat financiële ondersteuning. Die is er nu ook gekomen. Er zijn natuurlijk rotte appels, maar die zijn er overal. Het is een verhaal dat ik al meerdere malen heb herhaald. Er zijn drie spelers op het toch wel grote veld van het welzijnswerk, en we hebben ze alle drie hard nodig om de uitdagingen die voor ons liggen, aan te gaan. De overheid kan het niet allemaal alleen dragen.

Er moet natuurlijk kwaliteit zijn, overal, en ze moet ook overal worden gecontroleerd. Ik eindig met de vraag hoe u de beweringen van de open brief taxeert. Kunt u akkoord gaan met de stelling dat de zelfstandige kinderopvang van minderwaardige kwaliteit zou zijn?

De voorzitter: Minister Heeren heeft woord.

Minister Veerle Heeren: De uitdaging van het kinderopvangverhaal bestaat erin dat de ouders, bij welke opvang ze ook terechtkomen, hun bijdrage die is gekoppeld aan hun inkomen, moeten kunnen betalen. Dat is het uitgangspunt: de betaalbaarheid voor iedereen in Vlaanderen. Dat is ook een belangrijk uitgangspunt voor zwakkere gezinnen die ook een beroep moeten doen op kinderopvang.

Als we met een nieuwe regelgeving willen komen – mijn voorganger Steven Vanackere heeft er op de ministerraad van december de goedkeuring voor gekregen – kunnen we onmogelijk de zelfstandige onthaalouders uitsluiten. Zoals u zegt, mevrouw Van der Borght, zorgen zij voor 7000 opvangplaatsen. Dat zou helemaal niet correct zijn.

Wij geloven dat de kwaliteit van de kinderopvang niet in het gedrag komt. Ik deel dan ook uw mening. Het is geen of-ofverhaal, maar een en-enverhaal. Natuurlijk zijn wij ook bezorgd over de kwaliteit. Daarom is er ook 250.000 euro ingeschreven om een oproep tot kandidaatstelling die is gericht aan organisaties in Vlaanderen

te lanceren die de zelfstandige sector en de zelfstandige onthaalouders kunnen ondersteunen. Netwerkervaring en ervaringsuitwisselingen zijn zeer belangrijk, ook voor zelfstandigen. En dat is niet alleen het geval voor mensen die aangesloten zijn bij een dienst.

Wij zijn 14 januari 2009. De maatregel is nog maar pas gelanceerd. Hij moet nog worden gemonitord en eventueel bijgestuurd. Dat stond ook in het ontwerp van de beslissing van de Vlaamse Regering.

De meerwaarde van diensten is enorm groot. Daarvan ben ik overtuigd, maar dat mag geen afbreuk doen aan het feit dat we vandaag in Vlaanderen ook zelfstandige onthaalouders hebben die meer dan hun best doen.

Natuurlijk, als we de ouderbijdrage inkomensgerelateerd maken, rijst weer een oud probleem. Er is vandaag een groot verschil tussen enerzijds de zelfstandige onthaalouders die 7 kindjes mogen bijhouden en anderzijds de onthaalouders die aangesloten zijn bij een dienst en die maar 4 kindjes mogen bijhouden. Dat is een scheefftrekking die wij niet in het leven hebben geroepen.

Ik moet teruggaan naar het sociaal statuut van de onthaalouders. Het is belangrijk dat er in de toekomst een gelijk-schakeling komt, maar dan bestaat de uitdaging erin om het debat ook aan te gaan met Kind en Gezin en met de collega's op het federale niveau om ervoor te zorgen dat we uniforme vergunningsvoorwaarden hebben.

In de begroting 2009 is in 10 miljoen euro voorzien om bijkomende stappen te zetten naar de gelijk-schakeling van het sociaal statuut voor onthaalouders. Ik reken erop dat iedereen hier in het parlement wil meewerken aan dat eenvormig sociaal statuut voor de aangesloten onthaalouders. Dat is een strijdpunt van velen, en we hopen dat we op dat vlak een goed resultaat kunnen neerleggen.

Mevrouw Vogels, u zegt dat er grote verschillen zijn: 25,18 euro voor groepsopvang, 17 euro voor zelfstandige onthaalouders. Dat zijn geen bedragen die mijn voorganger uit zijn toverhoed heeft gehaald, het zijn bedragen die er gekomen zijn op basis van een beperkte enquête. Bovenop de dagvergoeding zijn er nog andere vergoedingen: onkostenvergoedingen en vergoedingen om ziektedagen te compenseren. Dan komt men in hogere barema's terecht.

Zoals ik al zei: het is belangrijk, laat het dus starten, laat ons het de volgende weken monitoren zodat we het kunnen bijsturen. Het uitgangspunt en de doelstelling blijven, namelijk ervoor zorgen dat de ouderbijdrage gekoppeld is aan het inkomen en dat het voor eenieder in Vlaanderen, man of vrouw, die zijn kindje naar de kinderopvang wil brengen, betaalbaar blijft.

Mevrouw Mieke Vogels: Er zijn twee belangrijke doelstellingen, namelijk betaalbaarheid en kwaliteit. Het gaat hier over het opvangen van kinderen, kwaliteit is dus absoluut noodzakelijk.

U hebt eigenlijk niet geantwoord op mijn vraag hoe je met 25,18 euro, zelfs als er nog wat onkostenvergoedingen bijkomen, eenzelfde kwalitatieve opvang kunt creëren als in de gesubsidieerde kinderdagverblijven, waar de opvang 45 euro kost. Het gaat dan onder andere over het in dienst nemen van gekwalificeerd personeel en dat personeel op een rechtmatige manier vergoeden.

Iedereen weet dat men vandaag in de zelfstandige kinderopvang noodgedwongen vaak met schijnzelfstandigheid werkt of met statuten die absoluut not done zijn, gewoon omdat men niet break even kan draaien en onvoldoende geld kan vragen om een kinderdagverblijf op een kwaliteitsvolle manier te runnen.

Ik wil u wel volgen dat we moeten monitoren, maar het uitgangspunt is totaal fout. Het ontbreekt aan een visie over waar we in Vlaanderen met de kinderopvang naartoe willen en hoe we al die statuten voor het bestaande personeel gelijk zullen trekken. Daarover blijf ik nog steeds op mijn honger.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik hoor dat u zeer zeker nog voorstander bent van de diensten die de onthaalouders begeleiden, en dat verheugt me.

U haalt terecht aan dat het grootste verschil tussen zelfstandige onthaalouders en degenen die zijn aangesloten bij een dienst, het aantal kindjes is. Ik weet dat er op federaal niveau pogingen zijn ondernomen om de grens gelijk te leggen. Om een of andere reden is dat niet gelukt vorig jaar. Ik wil vragen een nieuwe poging te doen zodat die discriminatie kan worden weggewerkt.

Ik ben ervan overtuigd dat iedereen die kindjes opvangt, zeker als onthaalouder, dat doet uit volle overtuiging en kwaliteit nastreeft, maar we kunnen toch niet ontkennen dat ondanks de voorwaarden die worden gesteld, de opvolging van onthaalouders die zijn aangesloten bij een erkende dienst, intensiever is dan bij de onthaalouders die dat op een zelfstandige basis doen. De cijfers die ik daarover heb, vertellen mij dat een aangesloten onthaalouder tot acht keer per jaar wordt bezocht door de diensten, terwijl een zelfstandige na drie maanden een keer wordt bezocht en pas na anderhalf jaar opnieuw wordt bezocht, tenzij er klachten zijn.

Ik ben zeer blij met de bijkomende middelen die zijn vrijgemaakt voor de extra ondersteuning van de onthaalouders. Dat is een zeer belangrijk signaal naar al die mensen die voor zeer veel opvang zorgen. Mevrouw de

minister, bent u bereid om een nieuwe poging te doen om de grens voor het aantal kindjes gelijk te trekken?

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de voorzitter, we moeten toch voorzichtig zijn met het opstarten van een pleidooi om zoveel mogelijk een gelijk-schakeling te krijgen tussen alle verschillende vormen van kinderopvang, want dan hebben we de facto geen zelfstandigen meer. Dat wil ook zeggen dat we dan per plaats eenzelfde bedrag moeten betalen dat we vandaag aan een gesubsidieerde plaats toekennen. Dat kost de overheid 10.000 euro ten opzichte van 540 euro voor een zelfstandige plaats. We moeten daar ernstig over nadenken als we die richting uitgaan.

Mevrouw de minister, u hebt niet echt op mijn vraag geantwoord, namelijk: distantieert u zich van de vijftien ondertekenaars van de open brief die maandag is verschenen? Bij die ondertekenaars zijn toch een aantal bevriende organisaties van uw partij.

Ik had dus toch graag vernomen welke positie u daartegenover inneemt. Kunt u hier zeggen dat u daar inderdaad afstand van neemt, of durft u zo ver niet te gaan?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb dit debatje met interesse gevolgd. Ik betreur het dat de discussies tussen de diverse sectoren in de kinderopvang blijven aanslepen. Vooral door de sector van de gesubsidieerde en erkende kinderopvang worden er regelmatig aanvallen gedaan op de zelfstandigensector. Hij ziet die sector eigenlijk als een concurrent. Dat zou niet zo mogen zijn. Mevrouw de minister, u hebt immers terecht gesteld dat het hier over een en-en-verhaal zou moeten gaan, zeker gelet op het feit dat er nog steeds wachtlijsten zijn en dat ouders in een aantal regio's zich al zeer lang van tevoren moeten inschrijven, alvorens ze een beroep kunnen doen op kinderopvang.

Uw aankondiging dat er in de sector van de zelfstandige kinderopvang eindelijk inkomensgerelateerde bijdragen zullen worden ingevoerd, verheugt me dan ook. Zo zal de sector worden gestimuleerd. Voor mij is het nog niet erg duidelijk wanneer dat zal gebeuren. U zult daar misschien straks nog een antwoord op geven. Ik steun uw pleidooi om een debat te voeren over het wegwerken van de discriminaties tussen die diverse sectoren. Daarbij moet de betaalbaarheid van de kinderopvang centraal staan, samen met de kwaliteit. Ik behoor tot diegenen die de mening zijn toegedaan dat er ook in de zelfstandigensector geen enkel risico bestaat wat de kwaliteit betreft. Ik ben ervan overtuigd dat iemand die zin heeft om die baan uit te oefenen, dat met hart en ziel doet: anders begint hij er niet aan, want

voor het inkomen op zich hoeft hij het niet te doen. Wanneer plant u dat debat concreet? Bij ons zult u alleszins voorstanders vinden.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, de N-VA wil al evenmin meedoen aan het opbod tussen de gesubsidieerde en de zelfstandigensector. Dat zet weinig zoden aan de dijk. Waarop we ons wel moeten richten, is de kwaliteit van de kinderopvang en de vraag hoe die kan worden gegarandeerd. Dat werd hier al besproken. In dat licht is het onaanvaardbaar dat de beide sectoren verschillend worden geïnspecteerd. Dat kan voor de N-VA niet. Daarom moet er zeker een eenvoudig en duidelijk inspectiebeleid komen, dat elke vorm van willekeur uitsluit. Kwaliteit hangt ook samen met het aanbod van plaatsen. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat zo veel mogelijk ouders, en zeker ook de eenoudergezinnen en ouders met een laag inkomen, een plaats vinden voor hun kind? Dat heeft ook te maken met de discussie rond het wegwerken van de wachtlijsten.

Mevrouw de minister, waar blijft de al zo lang aangekondigde langetermijnvisie van de minister van Welzijn, om de versnippering in de sector tegen te gaan en onder meer het nepstatuut van de onthaalouders om te vormen tot een volwaardig statuut?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, goede kindervang beantwoordt aan drie voorwaarden: voldoende plaatsen, betaalbare plaatsen en kwaliteit die wordt gegarandeerd. Wat alle van die voorwaarden betreft, is er nog veel werk te doen. Er is de voorbije jaren veel werk gebeurd, maar we zijn nog helemaal niet klaar. Vlaanderen kent een spontaan, organisch gegroeide sector van opvangaanbieders. Daardoor ontstaan vandaag al de problemen die de leden hebben opgenoemd en waaraan moet worden gewerkt. Ik ontken niet en ik betreur het ook dat door sommige sectoren – nu was het de gesubsidieerde, het kan ook de andere zijn – een soort tegenstelling wordt gecreëerd tussen de verschillende types van initiatieven. Dat is niet nodig, maar het antwoord daarop vereist wel een denkoefening ten gronde over de organisatie van kinderopvang, over eenvormigheid en eenduidigheid, in het belang van de kinderen en hun ouders.

De inkomensgerelateerde prijs voor ouders is een heel belangrijk principe. Mevrouw de minister, eigenlijk zetten we nog maar een eerste stap ter zake. Eigenlijk zouden we dat moeten kunnen uniformiseren, zodat het voor alle ouders kan gebeuren, ongeacht over welke opvangaanbieder het ook gaat. We zijn daar al zo lang mee bezig. Nu is het al januari 2009. Wanneer zullen de

ouders die dat financieel nodig hebben, concreet gebruik kunnen maken van die inkomensgerelateerde opvangprijs? Het was een zelfstandige initiatiefnemer die me dat vorige week vroeg.

Minister Veerle Heeren: De oproep is vorige week gelanceerd, mijnheer Caron. We willen afronden rond 16 februari. Dat zal dus wel vrij snel gaan. Tegelijk wil ik erbij zeggen dat 2009 een opstartjaar is. We zullen onze lessen nog moeten leren. We moeten durven monitoren en bijsturen. Er is inderdaad aangekondigd dat er ooit een kaderdecreet over de kinderopvang komt. In alle eerlijkheid: het voorbereidende werk is in deze legislatuur gebeurd, maar het kaderdecreet zelf zal voor de volgende legislatuur zijn. We moeten daarin realistisch zijn, en elkaar geen Liesbeth noemen.

Mijnheer Dehaene, dat klopt, de gesprekken in verband met het sociaal statuut zijn weer opgestart. Ik hoop samen met de vertegenwoordigers van Kind en Gezin dat we daar vooruitgang boeken. Ondertussen is er in 10 miljoen euro voorzien om in ieder geval iets te doen, een stap te zetten inzake het sociaal statuut van de aangesloten onthaalouders.

Men wil een discrepantie aantonen tussen de zelfstandige en de gesubsidieerde kinderopvang. Kwaliteit staat steeds voorop. Dat geldt voor de gesubsidieerde sector, maar is zeker ook aanwezig bij de zelfstandigen. Wij komen daaraan tegemoet door middelen vrij te maken zodat er in de komende weken een oproep gelanceerd kan worden en – op korte termijn – dat er een dienst komt die de netwerkvorming en ervaringsuitwisseling met die zelfstandigen kan organiseren. We willen zeker niet de indruk wekken dat we zouden twifelen aan de kwaliteit van deze sector. Het is een en-enverhaal en geen of-ofverhaal. We kunnen onmogelijk een maatregel invoeren inzake inkomensgerelateerde kinderopvang voor alle ouders in Vlaanderen en dan een sector van 1000 onthaalouders uitsluiten.

Mevrouw Mieke Vogels: Het laatste woord over kinderopvang is nog niet gezegd. Ik wil u feliciteren met uw eerste vragenronde, mevrouw de minister.

De heer Tom Dehaene: Ik sluit me daar graag bij aan.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Uiteraard sluit ik me daar ook bij aan.

Iedereen wil kwaliteit, ook ik. Er is geen enkele politieke partij of sociale beweging die zou durven twifelen aan de kwaliteit. Controle moet er zijn, en daar vinden we elkaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering en versterking van het Vlaamse relanceplan

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, net twee maanden geleden, op 14 november, heeft de Vlaamse Regering het relanceplan 'Herstel het vertrouwen' afgekondigd. Alvast qua naamgeving was dat een schot in de roos. Vertrouwen is wat onze Vlaamse economische agenten, de consumenten en de investeerders, nodig hebben.

Er is een pakket van 840 miljoen euro vrijgemaakt met verschillende assen. Er komt een versterking van de kredietverlening, onder meer de waarborgleningen zijn toegenomen. Er komt een versterking van de investeringen, dat hebben we gisteren nog gehoord van u, mijnheer de minister-president. In 2009 zal de Vlaamse Regering ongeveer 3 miljard euro investeren. Ten slotte komt er een activering van het arbeidsmarktbeleid.

Twee maanden later, op 14 januari, is de economie er zeker niet beter aan toe. Deze week kregen we nog enkele golven van slecht economisch nieuws over ons heen. KBC houdt rekening met een economische groei van -1 percent. Er komen 100.000 extra werklozen in 2009. In onze buurlanden is het nog erger. In Duitsland spreekt men over een negatieve groei van 2 percent. Ik las vandaag in de krant dat men in het Verenigd Koninkrijk spreekt van -3 percent en een stijging van het aantal werklozen van twee tot drie miljoen. Die cijfers wijzen erop dat we het economische dieptepunt nog niet hebben bereikt.

We hebben ook gelezen dat het aantal wanbetalingen toeneemt, waardoor zelfs gezonde bedrijven het moeilijk krijgen inzake hun liquiditeitspositie.

Het is met andere woorden alle hens aan dek. En die boodschap hebben we ook maandag gehoord van de Voka-voorzitter. De Vlaamse ondernemers zeggen dat het relanceplan van de federale overheid en de Vlaamse overheid misschien verdienstelijk, maar ook 'too little' is. We moeten daar rekening mee houden.

Mijnheer de minister-president, het herstelplan is twee maanden geleden afgekondigd, maar het economische weer is sindsdien zeker niet verbeterd. Het is dus goed om nu een stand van zaken op te maken om te zien hoe ver de uitvoering van dat relanceplan al staat. In welke mate kunnen we dat relanceplan versterken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Van den Heuvel, ik heb net als u gehoord dat Voka stelt dat 98 percent van de ondernemers denkt dat het relanceplan geen impact heeft. De vraag is natuurlijk over welk relanceplan het dan gaat, want dat werd niet gespecificeerd.

U stelt terecht dat de situatie ernstig is. Op 14 november hebben we het Vlaamse relanceplan 'Herstel het vertrouwen' goedgekeurd. U hebt zelf al verwezen naar de meest recente cijfers: KBC spreekt over min 1 percent, in Duitsland heeft men het over min 2 tot min 4 percent. Het kan dus nog erger worden.

Kritiek is natuurlijk altijd goed en positief bedoeld, ook vanwege de voorzitter van Voka, neem ik aan. Wat de relanceplannen betreft, heeft de Voka-voorzitter vier belangrijke punten aangehaald waar we volgens hem structureel verder aan moeten werken. Eén: onderzoek en ontwikkeling. Twee: hervorming van de arbeidsmarkt. Drie: hervorming van de sociale zekerheid. Vier: hervorming van de overheid.

De hervorming van de sociale zekerheid is tot nog toe een federale bevoegdheid, maar wat de andere drie punten betreft, kan ik vandaag zonder blozen stellen dat we daar zeer intensief mee bezig zijn geweest, dat we acties hebben ondernomen en dat we de nodige budgetten hebben vrijgemaakt.

Inzake de hervorming van de overheid hebben we bijvoorbeeld een commissie in het leven geroepen die zich moest buigen over de efficiëntie en de effectiviteit van de overheid. Die commissie heeft haar conclusies intussen geformuleerd. Op 20 januari aanstaande in Hasselt, op het grote evenement rond Vlaanderen in Actie, zullen we dienaangaande ook concrete doorbraken formuleren.

Het is absoluut juist dat we zwaar moeten investeren in onderzoek, ontwikkeling en innovatie, maar ook op dat vlak hebben we mijns inziens al extra inspanningen gedaan. In de periode 2006-2009 is daar 525 miljoen euro aan toegevoegd. In 2009 is daar nog eens 100 miljoen euro aan toegevoegd. Ook het innovatiecentrum IMEC heeft 35 miljoen euro extra gekregen. Maar ik heb intussen ook akte genomen van het advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, die nog veel meer inspanningen van ons vraagt. Er werd een bedrag van 300 miljoen euro per jaar naar voren geschoven. Ik ga ervan uit dat wat we nu al gedaan hebben, waardevol is, maar dat we in de volgende legislatuur de stijging van de middelen moeten doorzetten.

Ik wil ook even opmerken dat natuurlijk ook de bedrijven een inspanning moeten doen om die Lissabonnorm van 3 percent te halen.

Het derde punt dat de Voka-voorzitter aanhaalt, is het arbeidsmarktbeleid. Hij stelt dat we in momenten van

crisis ook op dat vlak duidelijke taal moeten spreken. We hebben daar ook 30 miljoen euro extra voor uitgetrokken. U weet, collega's, dat er inzake de bijkomende bevoegdheden op dat vlak ook discussies waren in de gemeenschapsdialoog. Die discussies kunnen desgevallend opnieuw worden opgestart.

Ik wil ook onderstrepen dat wij net zoals vele andere landen geconfronteerd zijn met een mondiale economische recessie. Spijtig genoeg zitten wij in Vlaanderen niet op een eiland. Het is niet zo dat deze economische tsunami over ons heen kan trekken zonder dat wij de gevolgen ervan ondervinden. De open economie die eigen is aan onze Vlaamse economie, is daarvoor heel gevoelig.

Een van de belangrijkste elementen is dat we er toch in geslaagd zijn om onze budgettaire situatie totaal anders te maken dan andere collega's en niveaus: schuldenvrij vanaf 1 januari 2009, met ingezette buffers.

De maatregelen in het relanceplan goedgekeurd op 14 januari bevatten belangrijke en waardevolle elementen, zoals het XL-fonds en het optrekken van de waarborg voor kmo's. Ik ben ervan overtuigd dat er de nodige aandacht gaat naar de elementen die u hebt aangebracht en die Voka maandag ook heeft geformuleerd. Daarop zijn de nodige antwoorden geformuleerd en zullen nog komen, verwijzend naar onderzoek en ontwikkeling.

Mijnheer Van den Heuvel, ik heb gisteren in de commissie ook gezegd dat wij op 30 januari van alle ministers de voorstellen verwachten om de investeringen te versnellen. Wij hebben daaraan ook een monitoringtabel toegevoegd. Ik geef heel graag, als dat de vraag is, in de commissie of de plenaire vergadering een stand van zaken. Een plan goedkeuren is één. Er budgetten naast plaatsen is twee. Het opvolgen en uitvoeren is drie.

We zijn er ook over aan het nadenken welke mogelijke maatregelen wij kunnen toevoegen als de crisis nog erger wordt. Ik hoop dat de economische situatie niet verslechtert. Mocht dat wel zo zijn en mocht de situatie voor ondernemingen in Vlaanderen dat vragen, zullen wij antwoorden formuleren.

De heer Koen Van den Heuvel: Dank u wel, mijnheer de minister-president. Ik vind het heel belangrijk dat u zegt dat u niet enkel plannen aankondigt, maar ook de moed moet hebben om die te monitoren. Dat is een goede houding.

Verder onthoud ik dat we ons vanuit deze crisis moeten klaarmaken voor de volgende economische heropleving, door een goed en ambitieus innovatiebeleid te voeren, een goed competentie management van onze arbeidsbevolking met een extraatje voor opleiding en vorming en door een efficiënte overheid. Dat zijn drie pijlers die we moeten voorbereiden om voluit te kunnen profiteren wanneer de economie de volgende jaren heropleeft.

Ik vraag aandacht voor de kredietverlening, een heikel punt in deze tijd van crisis. In het relanceplan zijn al maatregelen genomen. In Duitsland net als in het Verenigd Koninkrijk heeft de regering extra maatregelen aangekondigd om de kredietverlening ook voor kmo's verder te waarborgen. Dat moet de Vlaamse Regering de volgende weken zeker in het oog houden. Kredieten zijn de smeerolie van het economische systeem. We moeten ervoor zorgen dat onze Vlaamse bedrijven niet in moeilijkheden komen door een manke liquiditeitspositie.

Ik ben heel blij dat er voor duurzame maatregelen wordt gekozen en niet voor maatregelen uit de truendoos van de jaren tachtig, zoals de 32 urenweek, wat duidelijk niet werkt. Iedereen in de Westerse wereld is ervan overtuigd dat dit achterhaald is. Daar leent de Vlaamse Regering zich niet toe.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister-president, 95 percent van de Voka-leden gelooft niet in het relanceplan. Dat is zelfs geen actueel gegeven, mijnheer Van den Heuvel. Het werd al gecommuniceerd vóór Kerstdag vorig jaar. Nochtans is er nood aan sterke relanceplannen. Ondanks het feit dat er goede maatregelen te vinden zijn in die plannen, zijn ze veel te versnipperd. Mijnheer de minister-president, u zei zelf dat Voka niet altijd weet over welke relanceplannen het gaat. De politieke realiteit zorgt ervoor dat dergelijke plannen niet voldoen.

Voka-voorzitter Vandeurzen wijst hier duidelijk op: "Er gaan stemmen op om het communautaire te scheiden van een sociaal-economische regering. Maar er zal van het sociaal-economische niets in huis komen als er op communautair vlak niets gebeurt."

Bovendien worden we geconfronteerd met het feit dat Europa het federale relanceplan voor de bouw terugfluit. Als ik even cynisch mag zijn, we zouden van de Vlaamse economie meer resultaat kunnen verwachten van het relanceplan van de Duitse overheid, want we konden vandaag in de kranten lezen dat ons land zeker mee zal profiteren van de 50 miljard euro die Duitsland zal investeren.

Mijnheer de minister-president, gezien het versnipperd karakter, welke initiatieven hebt u al genomen en wilt u nemen voor een meer eenduidig beleid ter zake?

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: De N-VA sluit zich aan bij de Voka-kritiek, maar dat gaat over het federale relanceplan. Inzake het Vlaamse relanceplan sluit ik me aan bij de minister-president en de heer Van den Heuvel. Het mag wel meer zijn. Ik ben blij dat u wilt evalueren om

meer te doen, maar de drie componenten – versterken van kredietwaarborgen, publiek-private investeringen en activeringsbeleid – zijn goede maatregelen. Alleen zal blijken dat het niet voldoende is. De crisis wordt steeds groter. We pleiten er dus voor om meer te investeren.

Heel concreet vragen we om massaal te investeren in onderzoek en ontwikkeling. We moeten absoluut de Lissabonnorm halen. We stellen voor dat u onderzoek doet naar het voorstel om een tweede Telenetoperatie te doen over alternatieve energie, een voorstel van Itinera. Dat zou een goede stimulans zijn voor Vlaanderen. We verwachten ook heel veel van de efficiëntieoefening. Die commissie is opgericht. Ik hoop dat er na de grote BBB-operatie een tweede tijdperk komt waarin wordt bespaard op overheidsvlak.

Tot slot vindt de N-VA dat het stabiliteitspact van 2001 moet worden doorbroken. Dit Belgische carcan laat Vlaanderen niet toe om snel en efficiënt te investeren. Ik ben blij dat u eind januari zult evalueren waar u staat met de investeringen. Ik hoop dat het lukt met de pps, maar ik heb er grote vragen bij. Met Toerisme lukte dat niet. Het is niet langer houdbaar dat Vlaanderen niet kan lenen. Het begrotingsbeleid tot nu toe was: begroting in evenwicht, schuldaufbouw en expansieve begroting. We moesten alle investeringen cash betalen. Pps is daarvoor een alternatief, maar het bezwaart wel de begrotingen. Het is een truc, maar als die niet werkt, als we niet snel kunnen investeren, moeten we dat carcan doorbreken en moeten we kunnen lenen met behoud van het begrotingsevenwicht. Niet om tekorten te dekken, maar om te investeren op een verstandige manier, zodat we de economie een impuls kunnen geven.

België stoot zich niet aan het pact, de staatsschuld stijgt. Vlaanderen is de enige goede leerling, maar we mogen daar niet het slachtoffer van zijn. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voka gaat uit de bocht inzake het Vlaamse beleid. Er zijn enkele punten die intellectueel niet te verdedigen zijn.

Trouwens, de minister heeft gisteren in de commissie met cijfers aangetoond dat er voor 3,1 miljard euro wordt geïnvesteerd in 2009. De investeringsvolumes zijn sterk toegenomen tijdens de afgelopen vier jaren.

Er zijn twee stellingen verkondigd. Aan de linkerkant heb ik een pleidooi gehoord om de schuld terug op te bouwen. De heer Sannen heeft in De Tijd een pleidooi gehouden om te lenen en meer schulden te maken. Ik denk dat we er eens goed over moeten nadenken wat het eigenlijk betekent als Vlaanderen gaat lenen in het kader van de herziening van de financieringswet. Daarnaast wil Groen!, zoals de heer Van den Heuvel reeds zei,

terugkeren naar de 32 urenweek. Het loonverlies zou worden betaald met een vermogensbelasting. We zitten midden in een beurscrisis en met een totaal wantrouwen in de financiële sector. Dit voorstel lijkt afkomstig uit de jaren tachtig, uit de tijd van Agalev. Ik heb de tekst gelezen, mijnheer Daems.

De linkerkant pleit dus voor meer schulden en leningen en voor een invoering van de 32 urenweek, met als gevolg een totale destabilisatie van de spaarsector door de dreiging van een vermogensbelasting. Als dit het linkse alternatief is, dan denk ik dat de Vlaamse Regering echt goed bezig is. Mijnheer de minister-president, tussen deze kritiek en die van de rechterkant, van de werkgevers, voert u het juiste beleid.

Op een ogenblik dat we vertrouwen moeten scheppen, komt de linkerkant hier vertellen dat we schulden moeten maken, en dat we een vermogensbelasting en de 32 urenweek met behoud van loon moeten invoeren. Dat is werkelijk de linkerkant uit de jaren tachtig. Ik waan me in de regering-Mitterand begin jaren tachtig. Dit is een retro zoals ik nog nooit heb meegemaakt. Mijnheer Sannen, de linkerkant heeft geen enkel alternatief.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Ik word wellicht als van de rechterkant beschouwd en zal dan ook niet ingaan op het belachelijke voorstel van Groen!

Er is blijkbaar heel wat kritiek van Voka op het herstelplan dat de Vlaamse Regering heeft uitgewerkt. Het plan bevat verschillende maatregelen die vooral symbolisch zijn. In die context is het niet moeilijk brandhout te maken van het overheidsbeleid. De kritiek is dan ook deels terecht.

Het is echter niet goed om bij de pakken te blijven zitten. Ik wil hier dan ook pleiten voor een versnelde uitvoering van maatregelen die een rechtstreekse invloed hebben op het economisch leven in Vlaanderen. Ik denk daarbij aan de door de overheid gefinancierde overheidsprojecten, onder andere in de bouw, maar uiteraard ook in onderzoek en ontwikkeling. Zij kunnen op korte termijn enig soelaas bieden voor de stijgende werkloosheid en zorgen voor nieuwe extra zuurstof voor tal van bedrijven.

Mijnheer de minister-president, ik hoop dat u ons daarover geregeld feedback geeft, dat u op tijd evalueert en ook luistert naar de verschillende actoren in economisch Vlaanderen en dat u ook op tijd bijstuurt.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb akte genomen van de uitlatingen van de federale schaduwpremier.

De antwoorden van de linkerzijde zijn heel duidelijk: we moeten vandaag heel doelgericht investeren zodat we vandaag de toekomst kunnen voorbereiden en zo snel mogelijk uit de crisis geraken.

Ik neem de kritiek niet die daarnet heel selectief is geformuleerd. Wij pleiten ervoor dat ook het vertrouwen aan werknemerzijde wordt hersteld. Wij willen 50-plussers aan het werk houden en ervoor zorgen dat mensen die tijdelijk werkloos zijn, in aanmerking kunnen blijven komen voor de jobkorting.

En dan snap ik de kritiek van Voka perfect als die het heeft over het federale relanceplan. Minister-president Peeters zegt zelf dat het wat verwarrend is wat op de verschillende niveaus gebeurt. Als men het heeft over het federale relanceplan, dan snap ik die kritiek volledig. Het is immers gebaseerd op los zand en gedoemd om te mislukken.

Wij willen werk blijven maken van een orthodox begrotingsbeleid. Dat betekent dat we investeringen durven aangaan zonder dogma's, zonder taboes, die doelgericht zijn, met het oog op een duurzame ontwikkeling. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Wat de 32 urenweek betreft, stel ik voor dat u de teksten eens rustig leest. Ik ken de truc: maak van een voorstel een karikatuur en bestrijd dan de karikatuur. Zo wint men altijd. Wij staan helemaal niet alleen als het gaat om het betalen van de sociale zekerheid. Samen met onder andere de vakbonden zeggen we dat de sociale zekerheid ook gefinancierd moet worden via inkomsten uit vermogen. Dat is de basisidee die daar achter zit.

Vandaag voeren we echter een ander debat. Zowel de minister-president Peeters als de premier hebben goede contacten met Voka. Het moet dan inderdaad pijn doen als uitgerekend Voka een aantal kritieken geeft. Mijnheer de minister-president, het is nogal gemakkelijk om de zaak af te doen door te zeggen dat het om het federale relanceplan gaat. Dat klopt niet: het gaat om het geheel. Voka en de werkgevers hebben de indruk dat er in België geen algemeen plan is met betrekking tot de relance. Het is duidelijk dat er geen afspraken zijn gemaakt tussen de federale overheid en de gewesten om één plan uit te werken om de problemen aan te pakken. Werkgevers gaan niet na wie er bevoegd is. Ze gaan na welk plan kan werken. Wie het voorstelt, interesseert hen niet. Het is logisch dat ze zeggen dat ze het niet begrijpen.

Mijnheer de minister-president, Voka doet u het meest pijn met de kritiek op het punt waarvoor de Vlaamse overheid bijna exclusief bevoegd is, namelijk onderzoek en ontwikkeling. Dat pijnpunt dateert al van de 1995, toen toenmalig minister-president Van den Brande een

innovatieplan heeft voorgesteld. Toen is gezegd dat de Europese doelstellingen gehaald zouden worden. We zijn nu 15 jaar verder, en het is nog steeds niet het geval. Daar doet Voka u het meest pijn. U zult een antwoord moeten geven dat verder gaat dan dat waarin u het hebt over de pure investeringen en een aantal maatregelen. U moet een onderzoek- en ontwikkelingsplan in ecologische zin voorstellen. (*Applaus bij Groen!*)

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Stassen, u hebt waarschijnlijk niet gehoord wat ik daarnet heb gezegd. Ik heb gezegd dat Voka vier structurele maatregelen heeft voorgesteld. U hebt verwezen naar één ervan: onderzoek en ontwikkeling. En wij zijn daar grotendeels voor bevoegd.

Ik heb ook al gezegd dat we het ritme hebben opgedreven en dat het budget voor 2008 voor innovatie 1,680 miljoen euro bedraagt. We hebben daar voor IMEC nog 35 miljoen euro bij gedaan. Tijdens deze legislatuur hebben we serieuze inspanningen gedaan om dat ritme op te drijven. Daarnaast heb ik ook nog gezegd dat het nog hoger moet liggen en dat het tijdens de volgende legislatuur nog meer moet worden opgetrokken, ongeacht wie dan de meerderheid uitmaakt. Ten slotte heb ik gesteld dat ook de bedrijven een inspanning moeten doen. Wat dat betreft heb ik dus een heel duidelijk antwoord gegeven.

Ik had het over onderzoek en ontwikkeling, de hervorming van de arbeidsmarkt en de hervorming van de overheid. Vanuit mijn bevoegdheid kan ik een antwoord geven op de opmerkingen van Voka. Ik hoop dat u nu ook een antwoord kunt geven indien men u vraagt naar de stand van zaken op het Vlaamse niveau.

Over bepaalde zaken werden afspraken gemaakt met de federale overheid. Als de toestand nog erger wordt, zullen we bijkomende maatregelen treffen. Samen met u hoop ik dat we niet in die situatie verzeild zullen raken.

Mijnheer Van Malderen, u hebt gelijk als u het hebt over het relanceplan en de tweede pijler. We hebben 30 miljoen euro meer uitgetrokken. Samen met de sociale partners doet minister Vandenbroucke er alles aan om, binnen onze bevoegdheden, de problemen van de 50-plussers op de arbeidsmarkt aan te pakken.

Mijnheer Van Rompuy, het waren uw woorden bij de bespreking van de begroting: de budgettaire tekorten van vandaag zijn de belastingen van morgen. Dat vat heel krachtig samen hoe gevaarlijk het is de budgettaire orthodoxie te verlaten. Daarmee organiseer je de belastingen van morgen. Met het budgettaire beleid dat we in Vlaanderen voeren, moeten we daar verder de nodige aandacht aan geven.

Over de pps zijn er heel wat vragen. Wij hebben dat opgestart en wij zullen daar de volgende maanden en zeker op het einde van de legislatuur een eindbeoordeling over maken. Sommigen doen nu al voorspellingen over hoe het een en ander loopt. Er worden zware inspanningen geleverd om die pps-contracten en -projecten rond te krijgen. Mijnheer Bourgeois, u haalt voorbeelden aan in de toeristische sector waar dat niet is gelukt en waar we een andere weg hebben bewandeld. Maar er zijn andere voorbeelden. Denk maar aan de schoolinfrastructuur, waar we heel belangrijke dossiers en projecten hebben.

Mijnheer Deckmyn, u hebt het over versnippering. Wij doen, binnen onze bevoegdheden, wat wij moeten en kunnen doen. Ik ben samen met u vragende partij voor nog meer bevoegdheden. Zeker als het gaat om bevoegdheden die echte economische instrumenten zijn, die wij ook kunnen gebruiken in de moeilijke tijden, zoals wij er nu met de economische crisis een meemaken.

Mijnheer Van den Heuvel, de kredietverlening is inderdaad een zorg. Wij moeten van zeer nabij opvolgen hoe zich dat verder ontwikkelt. Wij hebben voor de kmo's de waarborgregeling opgetrokken van 180 naar 300 miljoen euro. Men zegt dat daar ook verzekeringsproblemen mee samenhangen. Dat wordt zeer goed opgevolgd. Ik ben zeker bereid om hier op gezette tijdstippen tekst en uitleg te geven over hoe het zit met de implementatie van ons relanceplan.

De heer Koen Van den Heuvel: Dank u. Ik heb nog drie afsluitende opmerkingen.

U zult in het parlement een bondgenoot vinden om het plan goed te monitoren en om te zien waar er kan worden bijgestuurd.

Het is ook zeer belangrijk dat wij in deze tijd slimme maatregelen nemen. Wij moeten niet alleen maatregelen nemen waarmee we de crisis bestrijden maar het moeten ook maatregelen zijn die ons geen handicap bezorgen in de economische heropleving. In die val mogen we niet trappen. We mogen nu niet holderdebolder maatregelen nemen die op korte termijn werken maar die op lange termijn nefast zijn. Daar is, mijnheer Stassen, de 32 urenweek toch een voorbeeld van.

Ten slotte is innovatie heel belangrijk. De VRWB heeft uitgerekend dat er de volgende vijf jaar cumulatief 230 miljoen euro extra moet worden geïnvesteerd. Dan bereiken we in 2014 de Lissabonnorm. Ik nodig alle fracties van dit parlement uit om dat pad te bewandelen. Als dat in consensus kan worden beslist, dan bestaat daar al de volgende vijf jaar geen discussie over.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Geert Bourgeois tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over een eventuele kredietverlening door Dexia voor Israëlische investeringen op de Westelijke Jordaanoever

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik had de vraag gesteld aan minister Van Mechelen, maar ik neem aan dat ik van de minister-president een volragen antwoord namens de volledige regering zal krijgen.

Mijnheer de minister-president, Dexia is hoofdaandeelhouder van Dexia Israel Bank Ltd. Je kunt die instelling vergelijken met het Gemeentekrediet destijds in België. Alleen is het zo dat die Israëlische bank ook investeert en financieringen doet in illegale Israëlische nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever. Ik neem aan dat er geen discussie is over de illegaliteit van die nederzettingen. Dit is in strijd met resoluties van de Verenigde Naties, onder andere resolutie 446, en met de Conventie van Genève, die zegt dat de bezettende macht nooit eigen bevolking mag overbrengen naar bezette gebieden.

Illegaliteit, dat is ook sinds jaren het Belgische standpunt. Op 3 december 2008 werd dat standpunt nog officieel verwoord door staatssecretaris Olivier Chastel namens minister Karel De Gucht, in antwoord op een vraag van de heer Jan Jambon. Minister De Gucht zegt daarin dat die nederzettingen illegaal zijn.

Nu doen er in Vlaanderen Vlamingen en een aantal wereldburgers een oproep om aan dat soort investeringen en financieringen een einde te maken.

De heer Nasr, mevrouw De Keersmaecker en de mensen van het Vlaams-Palestijns Comité behoren daartoe. Zij vinden dat Dexia hiermee moet ophouden en dat deze handelwijze met elke ethiek strijdig is. De N-VA sluit zich hierbij aan.

Naar aanleiding van het debat dat we hier op 1 oktober 2008 over Dexia hebben gehouden, heb ik minister Van Mechelen een aantal vragen over het ethisch beleid van Dexia gesteld. Hij heeft hier tijdens de tweede vragenronde op geantwoord. Ik heb toen op een deugdelijk bestuur en op ethische beleggingen aangedrongen. Hij heeft verklaard dat de Vlaamse overheid op dat vlak een voorbeeldrol wil vervullen en dat hij dit punt zelfs op de agenda van het Overlegcomité zou plaatsen.

Dexia is niet zomaar een bank. Dexia is een bank met veel overheidsaandeelhouders. De Vlaamse overheid bezit 2,85 percent van de aandelen. Alle Belgische overheden samen bezitten 11,4 percent van de aandelen. De Gemeentelijke Holding bezit nog eens 14 percent van de aandelen. Daarnaast zijn er nog andere aandeelhouders, zoals het Algemeen Christelijk Werknemersverbond (ACW) en dergelijke. Het lijkt me dan ook gepast hier in het Vlaams Parlement te vragen wat de Vlaamse Regering zal doen om een einde te maken aan de financieringskredieten voor illegale nederzettingen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de eerste vraag is natuurlijk waarover het hier juist gaat. Naar aanleiding van de actuele vraag van de heer Bourgeois heb ik me bij Dexia geïnformeerd. De heer Bourgeois heeft terecht gesteld dat de Vlaamse overheid 2,85 percent van de aandelen van Dexia in haar bezit heeft.

De tweede vraag is hoe de situatie net in elkaar zit. In 2001 heeft Dexia in de Dexia Israel Bank Limited (DXIL) geïnvesteerd. Die investering is gebaseerd op de filosofie dat Dexia een bank van lokale besturen is. Dit is niet enkel in België en in Frankrijk het geval, het was de bedoeling wereldwijd een bank te zijn die leningen aan lokale besturen verstrekt. Vanuit die filosofie heeft Dexia een bank in Israël overgenomen en DXIL opgericht.

De derde vraag is hoe hiermee wordt omgesprongen. Die bank is conform het Israëliësch recht opgericht en is actief op heel het Israëliësch grondgebied. De bank financiert zonder onderscheid of discriminatie Joodse en Arabische gemeenten. Ik verstrek die informatie, die ik van Dexia zelf heb gekregen, omdat de heer Bourgeois er in zijn vraagstelling van uitgaat dat de zaken van DXIL blijkbaar niet ethisch of niet koosjer zouden zijn.

Ik heb de verhouding tussen de kredieten nagekeken. Ik heb in dat verband wat cijfermateriaal ontvangen. DXIL heeft een van de eerste kredieten aan de Arabische gemeenten verstrekt. De Arabische gemeenten vertegenwoordigen 14,5 percent van de uitstaande kredieten van de bank. Dit betekent dat ook ten aanzien van de Arabische gemeenten inspanningen worden geleverd. De leningen aan de door de heer Bourgeois aangehaalde nederzettingen worden enkel aan in Israël gelegen gemeenten verstrekt. Dit is heel belangrijk.

Ik heb begrepen dat het de bedoeling is de filosofie van de wereldwijde ontplooiing, met inbegrip van het overnemen van banken en het geven van leningen aan gemeenten, te herzien. Het is de bedoeling dit af te bouwen. Dit geldt ook voor DXIL. Het is evenwel niet mijn taak hierover een beslissing te nemen, ik ben enkel een aandeelhouder. De heer Bourgeois heeft evenwel terecht

opgemerkt dat we hierdoor een zekere verantwoordelijkheid dragen.

Ik heb net de context geschetst. De heer Bourgeois heeft beweerd dat er sprake van onethische investeringen is en dat een bank waar de Vlaamse overheid aandeelhouder van is dergelijke leningen verstrekt. In het licht van de informatie die ik net heb gegeven en die ik van Dexia zelf heb ontvangen, zou hij dit op een andere manier moeten bekijken.

Bovendien benadert Dexia die expansie nu op een andere manier.

Ten slotte blijf ik erbij dat we als aandeelhouder – u hebt ook de gemeentelijke holding en de andere aandeelhouders genoemd – natuurlijk een opdracht hebben die nieuw is. Wie had een jaar geleden ooit gedacht dat we aandeelhouder zouden worden, niet alleen van een bank maar ook van een verzekeringsmaatschappij? We bekijken hoe we ons als Vlaamse Regering vanuit ons aandeelhouderschap verder opstellen.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik ben ontgoocheld door uw antwoord. Het is zeer onduidelijk en volgens mij klopt het ook niet.

Ik ben vooral ontgoocheld door het feit dat u zegt dat het een nieuwe situatie is en dat u moet bekijken hoe de Vlaamse Regering zich zal opstellen. Ik heb in het debat hier uitdrukkelijk gezegd dat deze bank nu gedeeltelijk een overheidsbank wordt en dat het het moment was om een voorbeeld te geven inzake deugdelijk bestuur en ethische beleggingen en evenzeer het moment om het voorbeeld te geven inzake dat soort financieringen.

Ik weet dat Dexia Israel Bank Ltd ook Arabische dorpen financiert. Ik heb me geïnformeerd. Maar ik heb ook een brief van gedelegeerd bestuurder Pierre Mariani aan een bezorgde organisatie waarin hij zegt dat ze inderdaad Israëliësch nederzettingen financieren, niet in Israël want je spreekt alleen over nederzettingen als het gaat over kolonisatie in de Palestijnse gebieden. Trouwens, uw antwoord is tegenstrijdig. Als het in Israël is, dan zie ik niet in waarom ze hun beleid zouden moeten herzien. Je moet niets herzien dat helemaal in orde is.

Mijnheer de minister-president, ik ben benieuwd of u ook spreekt namens sp.a en het ACW. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Er is een ACW-vleugel in uw partij. U hebt vorige week zelf gerefereerd aan uw partij. Ik stel me uitdrukkelijk de vraag of uw hele regering dit beleid draagt en steunt, waarbij blijkt dat een bank waarin de Vlaamse overheid participeert – de gezamenlijke Belgische

overheden participeren – financieringen verleent. Over het bedrag spreek ik me niet uit. Het is voldoende dat dit gebeurt. Uit ethisch oogpunt kan dit niet. Vlaanderen voert een buitenlands beleid, gericht op mensenrechten, op vredesbevordering, op erkenning van een aantal normen en waarden en voert binnenslands toch ook een ethisch beleid, zeker in zijn beleggingspolitiek. Dat is een rode draad.

Ik vraag met aandrang dat de Vlaamse Regering als aandeelhouder deze positie zou innemen, dit zou agenderen en zijn bestuurders opdracht zou geven om daar een einde aan te maken.

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: De discussie over die problematiek is reeds maanden geleden gevoerd. De raad van bestuur heeft uitdrukkelijk het standpunt ingenomen dat er geen leningen meer worden toegestaan aan die niet-legale nederzettingen. De raad van bestuur van Dexia heeft daarover besprekingen gehouden, lang voor Vlaanderen aandeelhouder was.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: De heer Lachaert zegt hier iets anders dan de minister-president. Het werpt in ieder geval een ander licht op wat de minister-president hier zonet heeft gezegd.

Mijnheer de minister-president, ik ben net als de vraagsteller, ontgoocheld in uw antwoord. Als het gaat over nederzettingen in de Palestijnse gebieden, dan wil ik u eraan herinneren dat de Vierde Conventie van Genève heel uitdrukkelijk heeft gezegd dat de bezettende macht geen delen van zijn eigen bevolking zal deporteren of overbrengen naar gebieden die hij bezet. Nederzettingen zijn dus een illegale daad die ook door de Verenigde Naties in 1979 al zijn veroordeeld.

In die zin begrijp ik niet dat u zich nu een beetje wegt en dat u zegt dat u een wat afwachtende houding zult aannemen. Namens onze fractie zou ik u heel uitdrukkelijk willen vragen om in dit dossier een offensieve houding aan te nemen en de raad van bestuur van Dexia te vragen geen leningen meer toe te staan aan de bezettingspolitiek van Israël.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Ik ondersteun volmondig de commentaren van de heren Bourgeois en Roegiers. Het is ook belangrijk om niet alleen in de gaten te houden wat Dexia doet, maar ook wat de Vlaamse Regering zelf doet.

Ik had graag het standpunt van de minister-president gekend over de uitspraak van federaal minister De

Gucht zondag in De Zevende Dag. Hij zei dat het eigenlijk toch niet kan dat er vanuit ons land nog altijd wapens en militair materieel naar Israël worden getransporteerd. Het is natuurlijk een gewestelijke materie. Hij riep de gewesten dan ook op om ter zake een ander beleid te voeren en er zich over te bezinnen. Ik had graag gehoord of de minister-president van plan is om vanuit Vlaanderen nog langer wapenlicenties voor Israël toe te kennen.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, jullie moeten toch trachten te luisteren naar wat ik heb gezegd en wat de heer Lachaert eraan heeft toegevoegd. Ik ga ervan uit dat niet over elke lening die Dexia toestaat, een vraag wordt gesteld. Het is een heel belangrijk punt en ik wil ook mijn verantwoordelijkheid als aandeelhouder niet ontlopen. Maak er u geen zorgen over. Het is afgesproken dat we, ook naar Dexia zelf, duidelijke taal zullen spreken.

U vraagt me of er door Dexia Bank Limited leningen zijn toegestaan aan nederzettingen. Ik vraag de informatie op, en men zegt me dat er alleen maar leningen vanuit een bepaalde filosofie aan gemeenten in Israël worden toegekend. Dat is een belangrijk element.

Voorts heb ik begrepen dat de politiek van Dexia om wereldwijd banken te hebben die leningen toestaan aan gemeenten, wordt herzien. Ze willen meer focussen op sommige regio's. Men voorziet ook voor Israël een afname van de leningen.

U stelt de vraag of Dexia Israël onethische leningen verstrekt. U zegt dat u over informatie beschikt en een brief in uw bezit hebt waarin staat dat Dexia leningen verstrekt aan nederzettingen die zich niet in Israël bevinden. Dat is het eerste wat u zegt. Ik beschik niet over deze informatie. Ik had graag dat u ze me gaf.

U zegt dat u daarover maanden geleden al hebt gediscussieerd. Er is een duidelijke politiek, en we kunnen hier een duidelijke lijn trekken. Als het over onethische ondersteuning van nederzettingen gaat, is dat een probleem.

Mijnheer Glorieux, mevrouw Ceysens heeft zeer duidelijke taal gesproken. We moeten er nauwlettend op toezien. In de commissie kunnen er nog bijkomende vragen over worden gesteld. Op dit moment wordt de politiek voortgezet die wij in het verleden samen hebben gevoerd. Nu we aandeelhouder zijn geworden van Dexia en ook van Ethias, moeten we een bijkomende opdracht vervullen. De engagementen die zijn genomen, ook door minister Van Mechelen, zullen worden hard gemaakt. We zullen er hier voort kunnen over discussiëren van zodra ze zijn gerealiseerd.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zou niet graag

hebben dat we hier discussiëren op grond van foutieve informatie. Ik heb een brief in mijn bezit van de heer Pierre Mariani, de nieuwe gedelegeerd-bestuurder. De brief is niet aan mij gericht, maar aan een derde persoon. Ik zal hem dus niet voorlezen. Maar hij bevestigt er inderdaad in dat de Dexiabank Israël kredieten verleent, zowel aan Arabische als aan Israëlische gemeenten.

Vervolgens heeft hij het over de nederzettingen. In mijn optiek, en in ieders optiek, is een nederzetting een vestiging buiten het Israëlische grondgebied. Hij zegt daarover het volgende: “Wij verstrekken alleen leningen aan nederzettingen die door Israël beschouwd worden als gemeenten.” Maar als men zegt dat men nederzettingen op Palestijns grondgebied als ‘onze’ gemeenten aanziet, dan ontstaat natuurlijk een foutieve discussie.

Het is een brief van 10 november 2008, mijnheer Lachaert. Het zou me sterk verwonderen dat er al enkele maanden geleden is beslist om die investeringen niet meer te doen.

In zoverre het gaat om kredietverleningen aan nederzettingen op Palestijns grondgebied, is dat strijdig met de VN-resoluties die zeggen dat Israël zich moet terugtrekken achter de grenzen van 1967, strijdig met de VN-resolutie 446 en strijdig met de Conventie van Genève. Mijnheer de minister-president, ik vraag u: informeer u, geef correcte informatie aan dit parlement. Als blijkt dat het uitsluitend gebeurt op Israëlisch grondgebied binnen de grenzen van 1967, is er uiteraard geen probleem.

Als het op Palestijns grondgebied gebeurt, is dit strijdig met de internationale principes en ook strijdig met de Belgische positie, nog verwoord door minister De Gucht in het federaal parlement op 3 december 2008, waarbij wordt gezegd dat die nederzettingen illegaal zijn. (*Applaus bij de sp.a, de N-VA en Groen!*)

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik heb andere informatie dan de heer Bourgeois. Ik kan me alleen maar bevragen bij Dexia. Mijnheer Bourgeois, ik zal de informatie die u hebt, checken en zeggen dat u in het parlement hebt gezegd dat u over andere informatie beschikt.

Als uw informatie klopt, is er natuurlijk een probleem. Ik heb andere informatie gekregen en kan me alleen maar steunen op die informatie. Ik heb het parlement heel duidelijk gezegd dat ik deze informatie van Dexia heb gekregen. Ik zal me dubbel laten informeren en zorgen dat ik zeker ben zodat er geen onduidelijkheid bestaat over de juiste toedracht van de feiten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Gemeentedecreet – 1946 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 9

Tweede lezing

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de tweede lezing van de amendementen op de artikelen 11 en 151 van het ontwerp van decreet.

Bij de tweede lezing wordt alleen beraadslaagd en gestemd over de aangenomen amendementen en over de nieuwe amendementen die uit de aanneming voortvloeien en die tot doel hebben de tekst qua vorm en onderlinge samenhang van de artikelen te verbeteren. Over alle andere nieuwe amendementen kan niet worden beraadslaagd of gestemd.

De tweede lezing is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, we hebben vorige week de tweede lezing gevraagd omwille van de twee amendementen die in de plenaire vergadering nog zijn ingediend, zeker omwille van het eerste amendement. Na lezing van alle mogelijke commentaren van iedereen, mogen we dit wel het amendement-De Gucht noemen. Het amendement bestaat erin dat de mogelijkheden tot verhindering als gemeenteraadslid worden uitgebreid. De mogelijkheden tot verhindering als schepen en burgemeester bestonden al in hoofde van een lid van de Europese Commissie, namelijk in artikel 48 en artikel 61 van het Gemeentedecreet. Nu heeft men te elfder ure – en dat is net het probleem – ook voorgesteld dat een gemeenteraadslid zich kan laten verhinderen als hij Europees Commissaris is. Een verhindering is eigenlijk een tijdelijk ontslag. De Europese regelgeving zegt blijkbaar dat Europees Commissarissen geen gemeenteraadslid mogen zijn. Indien het Gemeentedecreet op dit punt ongewijzigd was gebleven, dan zou iemand, wie het ook weze, die Europees Commissaris wordt, definitief ontslag moeten nemen uit de gemeenteraad, terwijl een verhindering eigenlijk een tijdelijk ontslag is.

We werden met dit amendement geconfronteerd op het einde van de bespreking. We hadden de tekst ervan zelfs nog niet op onze banken. Maar zelfs bij de voorlezing ervan is bij de verzamelde oppositie het oranje knipperlicht beginnen flikkeren en vond men het een amendement ‘à la tête du client’. Dat is effectief gebleken. Het amendement is ingediend op vraag van Karel De Gucht, die wellicht – misschien ook niet –, volgend jaar Europees Commissaris wordt. Het amendement is goedgekeurd, maar we moeten er nog eens over stemmen. Dat betekent dat de heer De Gucht zich in 2012 kandidaat kan stellen voor de gemeenteraadsverkiezingen. Als hij

dan Europees Commissaris is, moet hij geen ontslag uit de gemeenteraad nemen, kan hij zich laten verhinderen tot wanneer zijn mandaat als Europees Commissaris afloopt, kan hij dan zijn mandaat als gemeenteraadslid opnieuw opnemen en bijgevolg opnieuw in aanmerking komen om eventueel schepen of burgemeester te worden. Dat is de draagwijdte van het amendement.

Wat ons heeft gestoord, is dat dit ‘à la tête du client’ en op het einde van de bespreking in de plenaire vergadering is gebeurd. De dag nadien heeft de heer De Gucht in De Morgen verklaard het probleem niet te zien. Ik citeer hem: “Ik heb aan Marino Keulen gevraagd om een amendement te laten indienen, ja. So what?”

Daarover gaat het eigenlijk: sommigen in dit land voelen zich blijkbaar verheven boven alle mogelijke normen, besprekingen en dergelijke meer. Dit had perfect bij het oorspronkelijke Gemeentedecreet, of zelfs bij al die wijzigingen die er zijn geweest, in de commissie kunnen worden besproken. Maar neen, op het einde vindt de heer De Gucht dat er een regeling is die hem niet goed uitkomt en dat er in de plenaire vergadering van dit parlement nog snel een amendement moet kunnen worden ingediend. Hij heeft aan Marino gevraagd om snel nog een amendement in te dienen. Dat kan toch geen probleem vormen?

Het is de houding van mensen die zich blijkbaar verheven voelen boven alle mogelijke normen en reglementen. Ze leggen een soort hoogmoed aan de dag, een soort hybris, zo van: wie doet me wat? Hij vindt dat het hele Gemeentedecreet op één punt moet kunnen worden aangepast om tegemoet te komen aan zijn eventuele ambities. Dan moet maar kunnen, vindt hij. Dat is het gevoel dat toen heerste en nu nog steeds heerst. Daarom zullen we tegenstemmen, mevrouw de voorzitter. Wij vinden dit geen manier van doen, en ik denk dat de politiek in het algemeen hiermee zeker een slechte beurt heeft gemaakt.

Dan was er nog het tweede amendement, op artikel 151. De oorspronkelijke tekst bevatte twee leden. Het eerste lid bepaalde dat de artikelen in werking zouden treden op het ogenblik dat de Vlaamse Regering dat zou bepalen. Het tweede lid maakte een uitzondering voor de artikelen 139, 140 en 141. Bij de indiening werd heel duidelijk gesteld dat ze in werking treden op de datum van de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad. Bij de commissiebespreking had dat eventueel nog gekund, maar nu komt de hele meerderheid daar helemaal op het einde nog eens op terug.

De meerderheid wil dat tweede lid schrappen, zodat aan de Vlaamse Regering alweer de absolute delegatie wordt gegeven om welk artikel dan ook van dit wijzigingsdecreet in werking te stellen. We hebben gevraagd wat daarvan de reden was, maar hebben die niet gekregen.

De schriftelijke verantwoording luidt dat de Vlaamse Regering voor elk artikel afzonderlijk de datum van inwerkingtreding zal bepalen. Dat is echt geen manier van werken. We hebben daar geen enkele uitleg over gekregen. Zelfs in de commissie is er nooit gewag van gemaakt dat er eventueel een praktisch probleem zou kunnen rijzen. Nu krijgen we dat hier op ons bord, tijdens de plenaire vergadering, op het einde van de bespreking. Nu wordt gesteld dat we de Vlaamse Regering alweer alle delegatie moeten geven om alle artikelen in werking te stellen, zonder dat dit grondig wordt gemotiveerd. Dat gaat voor ons te ver.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijn betoog ligt enigszins in dezelfde lijn. Er werd hier gesproken over het amendement-De Gucht. Dat is natuurlijk correct, alleen is het zo dat dit voor de heer De Gucht al zijn tweede amendement is, zijn tweede wijziging aan het Gemeentedecreet. Ooit moest absoluut worden ingevoerd dat een minister voorzitter van de gemeenteraad kon blijven of worden. In onze naïviteit dachten we dat het alleen ging over minister Keulen, maar neen, het ging ook over de heer De Gucht. Een mens moet het toch maar doen: als federaal minister, die nooit in het Vlaams Parlement komt, de macht hebben om op het laatste moment de volledige meerderheid te laten meemarcheren om amendementen op het Gemeentedecreet te laten goedkeuren die hem goed uitkomen. Wat die voorzitter van de gemeenteraad betreft, ging het niet alleen over minister Keulen, maar net zo goed over de heer De Gucht, en uiteraard ook de heren Tuybens en De Crem werden daardoor bediend.

We gaan een bijkomende reden van verhindering invoeren. In bepaalde menselijke en sociale omstandigheden, zoals het palliatief verlov, is het goed dat de regeling voor verhindering en vervanging bestaat. Het is echter een zeer slechte zaak als we dat gaan gebruiken voor de politieke carrièreplanning van individuele politici. Dat is wat hier nu gebeurt. Op den duur loopt men het risico, net zoals in dit parlement, dat men te veel vervangers krijgt. Dat kan niet deugen. Die vervangers worden, als het erop aankomt, dan toch maar gewipt. We bewijzen een slechte dienst aan de gemeenten en gemeenteraden.

Over het laatste amendement hebben we geen uitleg gekregen. Ik vraag uitdrukkelijk aan de indieners dat ze nu eindelijk eens uitleggen – niet voor mij, maar voor hun collega’s van de meerderheid die dat gaan goedkeuren – waarom ze dat amendement hier niet invoeren. Mijnheer De Meulemeester, mijnheer Verfaillie, of De Loor, of De Cock, of mevrouw Libert, geef nu eens eindelijk uitleg!

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Er is wel toelichting gegeven maar blijkbaar niet voldoende. Ik wil enige verduidelijking brengen betreffende artikel 151. De artikelen 139, 140 en 141 komen uit een oude versie van het ontwerp van decreet en zijn ongemarkt in deze tekst gesloten. Het gaat dus om een administratieve fout. Het is natuurlijk veel logischer dat de regering de inwerkingtreding bepaalt voor alle artikelen tegelijk. De definitieve tekst heeft momenteel geen waarde. De Vlaamse Regering zal zich reeds op 6 februari beraden over de datum van inwerkingtreding van het aangepaste ontwerp van decreet. Er moet duidelijkheid komen voor alle gemeentebesturen.

De minister heeft vorige week al duidelijk gemaakt dat hij een gecoördineerde tekst klaar heeft. Vanaf het moment dat het ontwerp van decreet hier is goedgekeurd, zal hij deze tekst op de website plaatsen.

De heer Jef Tavernier: Ik noteer uw antwoord. Maar zo iets verbaast me. Die artikelen zijn erin gesloten, zegt u? Die documenten zijn al maanden beschikbaar en worden al maanden besproken. Wie het decreetgevend werk een beetje volgt, weet dat het slotartikel een zeer belangrijk artikel is. Het bepaalt wanneer het ontwerp van decreet in werking treedt. De meerderheid heeft dat bekeken en besproken en daar niets over gezegd. En dan plotseling moet dat veranderen. Bovendien geeft deze meerderheid haar macht af aan een regering die waarschijnlijk op 6 februari gaat vergaderen. Dat vind ik niet kunnen.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Ik heb het reglement er nog eens op nagelezen. We hebben op dit moment op artikel 62 twee soorten amendementen. Er is een amendement van de regering en één van parlementsleden. Iedereen weet dat van die tweede soort ook nog eens verschillende categorieën bestaan. Het kan bijvoorbeeld een amendement zijn 'op verzoek van'. Ik geloof dat we nog een categorie moeten bijmaken: een amendement van de federale regering. Intussen, de dag na het debat hier, las ik dat men nog niet zo zeker is dat de heer De Gucht Europees Commissaris wordt. Het zou ook wel eens een gemeenteraadslid van Ieper kunnen worden.

Het is in ieder geval duidelijk dat dit op vraag van het federale niveau gebeurt. Ik kan de kritiek van de heren Tavernier en Van Hauthem dan ook alleen maar bijtreden.

Mevrouw de voorzitter, collega's, vorige week heb ik zeer duidelijk gesteld dat ook wij in de voorbije maanden en jaren de weg van dit Gemeentedecreet mee bewandeld hebben. We hebben daar mee onze verantwoordelijkheid in genomen, hebben mee amendementen ingediend en dergelijke meer. Maar ik heb vorige week ook gezegd dat dit er toch wel over is. Daarom zullen wij ons straks als N-VA-fractie onthouden bij de stemming.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De tweede lezing is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Dirk De Cock en de dames Kathleen Helsen, Monica Van Kerrebroeck, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende oprichting van onderhandelingscomités voor de basiseducatie en voor het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs – 1883 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet.

Ik wijs de vergadering tevens op de reflectienota die mevrouw Morel en mevrouw Michiels hebben ingediend en die krachtens artikel 56, punt 2, van ons reglement mee de basis vormt voor de beraadslaging in plenaire vergadering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Voorhamme, verslaggever, heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mevrouw de voorzitter, collega's, op basis van artikel 127 van het decreet betreffende het volwassenenonderwijs legt de Vlaamse Regering het personeelskader en de rechtspositie van de personeelsleden vast. Dat wil zeggen dat er ook werk wordt gemaakt van de lokale onderhandelingscomités binnen die bepaalde delen van het onderwijs. Er wordt een regeling uitgewerkt, en daar kan natuurlijk niemand tegen zijn. Wij hebben dus ook absoluut geen probleem met de oprichting van de onderhandelingscomités.

We hebben wél een probleem met artikel 15. Artikel 15 zegt dat de personeelsafgevaardigden door de personeelsleden van de betrokken centra worden verkozen. Iedereen mag daaraan deelnemen, met uitzondering van de directeur. Iedereen is stemgerechtigd en verkiesbaar. De kandidaten worden voorgedragen op lijsten die worden ingediend door de drie representatieve

vakorganisaties. Dat zijn de drie grote politieke families: de christendemocraten, de liberalen en de socialisten.

De memorie van toelichting die erbij hoort, is de moeite om eens te lezen. Daarin wordt verduidelijkt dat de afgevaardigden van het personeel verkozen worden onder de personeelsleden en dat er geen maximaal aantal personeelsleden wordt vastgesteld. Iedereen kan zich met andere woorden verkiesbaar stellen. En zo hoort het: iedereen moet zich verkiesbaar kunnen stellen om zijn collega's te kunnen vertegenwoordigen op de werkvloer.

Maar dan komt natuurlijk het addertje onder het gras. Men zegt vervolgens dat het samenstellen van de lijsten met de kandidaten tot de autonome bevoegdheid van de drie representatieve vakbonden behoort – de drie politieke vakbonden, dus – en dat die bevoegdheid betekent dat niet alle kandidaten aangesloten moeten zijn bij de vakbond. Men moet dus geen lid zijn van een vakbond, maar de vakbonden moeten wel hun zegen geven over de kandidaten. Dat ene zinnetje is het gevolg van een procedure die momenteel loopt voor het Grondwettelijk Hof en die wij hebben aangespannen tegen de sociale verkiezingswet. En ik heb zonet vernomen dat er morgen om half drie een uitspraak wordt gedaan in het Grondwettelijk Hof. Dit debat kon dus niet op een symbolischer moment worden gevoerd.

Men zegt dus letterlijk dat je geen lid hoeft te zijn van een representatieve vakorganisatie, maar dat die vakorganisatie je wel moet erkennen en je op een van haar lijsten moet toelaten. Dat is uiteraard te gek voor woorden.

In 2007 werd er een nieuwe kieswet ingevoerd. Wij zijn tegen die kieswet naar het Grondwettelijk Hof gestapt. Op 19 november 2008 zijn de pleidooien gehouden, en morgen volgt dus de uitspraak. De geïnteresseerden zijn uiteraard van harte welkom om te komen luisteren.

Waarom kan dit niet? Dit kan niet om ontzettend veel redenen. Het is absoluut niet correct dat er een monopoliepositie wordt opgezet om deel te nemen aan sociale verkiezingen. Men zegt dat je wanneer je geen christendemocraat, liberaal of socialist bent, niet het recht hebt om je collega's te vertegenwoordigen in de overlegorganen. Ik spreek uit ervaring, want zoals u weet, zijn het vaak Vlaams-nationalisten die bij de drie grote vakbonden niet welkom zijn. Ondertussen zijn meer dan 800 mensen van Vlaams-nationale signatuur buiten gegooid bij de vakbond en dus de facto uitgesloten van deelname aan de sociale verkiezingen. Ze mogen niet op zo'n lijst staan.

Dit zijn geen woorden in de wind, collega's. Men schendt hier basisrechten. Het passieve kiesrecht van elke burger wordt geschonden. De Belgische Grondwet – en die haal ik niet graag aan, maar hier moet het toch – zegt dat iedereen zonder enige discriminatie het recht heeft om verkozen te worden. Dat kan hier dus niet. Wie

niet erkend wordt door een van de drie vakbonden, kan niet verkozen worden. Wat wij hier voor ons hebben liggen in dit voorstel van decreet, gaat in tegen de Belgische Grondwet.

Het is een schending van de vrijheid van meningsuiting. Dit begrip wordt door de parlementen terecht op handen gedragen. De vrije meningsuiting wordt gewaarborgd door de Grondwet, door het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) en door het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (BUPO-verdrag). Wat hier voor ons ligt, zorgt ervoor dat enkel mensen die zich bekennen tot een van de drie grote politieke families en door hen erkend worden, kunnen deelnemen aan de sociale overlegorganen.

Het is een schending van de vakbondsvrijheid. De vrijheid van vereniging staat ook in tal van verdragen. Het EVRM, de Grondwet, het BUPO-verdrag en het verdrag van de Internationale Arbeidsorganisatie of het IAO-verdrag stellen dat iedereen de vrijheid heeft om tot een vereniging toe te treden en dat iedereen het recht heeft om niet tot een vereniging toe te treden zonder daar nadeel van te ondervinden. Het decreet dat hier voor ons ligt, zegt dat wanneer iemand geen lid is van een traditionele vakbond, hij niet in de overlegorganen kan. Dat is een nadeel dat je ondervindt wanneer je geen lid bent van een traditionele vakbond of door hen niet wordt voorgedragen.

Het is een schending van de sociale rechten op overleg, informatie en collectief onderhandelen. Het is bepaald in de Grondwet dat iedereen recht heeft op arbeid, informatie, overleg en collectief onderhandelen. Met dit voorstel van decreet zijn de mensen die niet worden voorgedragen door de drie partijpolitieke zuilenvakbonden uitgesloten van dit basisrecht.

Beste collega's, wat men ons hier vandaag probeert te laten goedkeuren, staat haaks op vele wetten en verdragen waar we anders graag hoog mee oplopen. Het is een schending van internationale wetgeving op de syndicale vertegenwoordiging. Ik durf me hier te beroepen op een eminentie zoals professor Blanpain. Hij stelde enkele jaren geleden duidelijk in *De Morgen*: "Sociale verkiezingen moeten open verkiezingen worden. Het moet mogelijk zijn voor mensen buiten de drie traditionele vakbonden en mensen die niet worden voorgedragen door de drie traditionele vakbonden, om ook de mensen op de werkvloer te vertegenwoordigen. Het is heel duidelijk dat de internationale wetgeving op de syndicale vertegenwoordiging moet gerespecteerd worden."

Nog niet zo lang geleden, in november 2008, is België opnieuw op de vingers getikt door de IAO. Die stelde dat het onaanvaardbaar is dat in een land als België de drie traditionele vakbonden ACV, ABVV en ACLVB

een monopolie hebben op de sociale verkiezingen en de sociale overlegorganen. We zien dat in dit voorstel van decreet opnieuw. De drie grote kleuren van vakbonden krijgen een vrijkaart om te zeggen: “U bent goed. U past in mijn partijpolitieke kaart. U mag meedoen aan het overleg.” Dat kan niet. Ik begrijp niet dat dit hier op de banken kan liggen. Het is onaanvaardbaar.

Een ander internationaal argument is het ASLEF-arrest. In 2007 is dat arrest verschenen naar aanleiding van een dispuut tussen de Unions en de British National Party in Engeland over lidmaatschap van een vakbond. Het ASLEF-arrest werd uitgesproken door het Hof van de Rechten van de Mens in Straatsburg, toch niet de eerste de beste rechtbank. Dit stelde heel duidelijk dat men geen mensen mag uitsluiten als er sprake is van een closed-shopsysteem. De sociale overlegorganen waarover het hier gaat, zijn de beste voorbeelden van een closed-shopsysteem, want enkel wie past in een partijpolitiek kraam, mag deelnemen aan het overleg.

Het is grappig te merken dat men de tekst van dit voorstel van decreet een beetje heeft aangepast naar aanleiding van onze debatten in de rechtbank verleden jaar. Aanvankelijk werd gesteld dat men lid moest zijn van een representatieve vakbond, maar omdat de vakbonden zelf wel voelen dat wat ze hier monopoliseren, niet klopt, werd de tekst zo aangepast dat men geen lid moet zijn, maar dat men voorgedragen moet worden door een traditionele vakbond en op hun lijst moet mogen staan, ook als niet-lid. Dit is natuurlijk een aanfluiting, een poging om een wettelijke terechtwijzing te ontwijken. Dit betekent natuurlijk niets en is in de geest hetzelfde als wanneer men lid zou moeten zijn.

In oktober 2008 sprak de Antwerpse rechtbank van eerste aanleg een vernietiging uit van uitsluitingen van mensen van Vlaams-nationalistische origine die uit de vakbond werden gezet. Ondanks die veroordelingen probeert men hier toch opnieuw een voorstel van decreet door te drukken dat haaks staat op dat basisrecht.

We hebben hierover in de commissie een heel eenvoudig amendement ingediend, dat voorstelt om datgene te schrappen dat maakt dat de syndicale vertegenwoordigingen en onderhandelingscomités ongrondwettelijk zijn. We willen dat iedereen zich kandidaat kan stellen. We willen dat er in de tekst wordt geschrapt dat de kandidaten worden voorgedragen op lijsten die zijn ingediend door de representatieve vakorganisaties en dus enkel kunnen deelnemen met de zegen van ACV, ABVV of ACLVB. Dit kan niet. Iedereen voelt wel aan dat dit niet democratisch is, en vooral dat het de democratische waarde van zo'n onderhandelingscomité niet ten goede komt.

Ik roep iedereen van harte en met aandrang op om dit amendement te bekijken en met enig rechtvaardigheids-

gevoel te oordelen dat het niet kan, dat de facto wordt beslist dat wie een andere politieke voorkeur heeft dan een van de drie grote families, niet mag zetelen in zo'n comité. Als dit voorstel van decreet wordt goedgekeurd zonder de aanpassing van dit amendement, zullen we dit aanvechten bij het Grondwettelijk Hof. Het is niet correct om dit te laten passeren en opnieuw heel veel mensen te laten uitsluiten die het goed bedoelen en geëngageerd zijn en werk willen maken van een goede werking van die comités.

Ik hoop van harte dat ik op uw massale steun mag rekenen voor ons amendement, anders vrees ik dat we dit weer moeten verwijzen naar het Grondwettelijk Hof. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw Morel, ik zal niet ingaan op uw argumentatie, want er zijn heel wat argumenten tegenover te stellen. Ik vind uw redenering nogal vreemd.

Tot nu toe is er een kader dat niet alleen voor deze materie maar ook algemeen, wat het syndicaal overleg en de inspraakstructuren in bedrijven en in de publieke organisaties betreft, een en ander regelt. Mevrouw Morel, uw fractie stelt deze algemene regeling in vraag, betwist die en spant daar een juridische procedure voor aan. Dat is uw goed recht. We leven in een democratie. Die procedure is echter nog niet afgelopen. Ik vind het bizar dat u in afwachting van de lopende procedures vraagt dat alle decreetgevend werk zou worden lamgelegd. Stel u voor, mevrouw Morel, dat u gelijk krijgt in uw juridische procedure. Dan spreekt het vanzelf dat er, niet alleen voor deze materie maar ook voor andere materies, zal moeten worden bijgestuurd.

Mevrouw Morel, u hebt de inhoud van dit voorstel van decreet niet mee kunnen bespreken omdat u niet in de commissie aanwezig was. Uw collega, mevrouw Michiels, zou kunnen zeggen dat dit voorstel van decreet meer dan noodzakelijk is omdat het inspeelt op de hervorming van het volwassenenonderwijs waar op dit ogenblik een lacune bestaat voor wat het overleg met de werknemers in die sector betreft. Dat voorstel van decreet moet dan ook dringend worden goedgekeurd.

We moeten wetgevend werk niet afstemmen op de timing van gerechtelijke procedures want dan halen we de taken van de wetgevende macht en van de rechterlijke macht door elkaar. Mevrouw Morel, er is dan ook geen enkele reden om dit amendement nu te aanvaarden want er is nog geen uitspraak. Er is nog geen juridische basis.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Dit is inderdaad een belangrijk voorstel van decreet dat tegemoetkomt aan de evolutie binnen de basiseducatie en het volwassenenonderwijs.

Tijdens het vorige debat heeft de heer Van den Brande even gelachen met de Volksunie. Ik wil echter ook even naar het verleden verwijzen en als N-VA heel duidelijk stellen dat wij niet tegen vakbonden zijn. Wij zijn niet tegen vakorganisaties, integendeel, maar er zijn toch wat principes, zoals de vrijheid van vereniging, die ervoor zorgen dat we heel voorzichtig met dit gegeven moeten omspringen.

Ik ben me ervan bewust dat in heel wat domeinen het overleg momenteel wel degelijk gebeurt door de representatieve vakorganisaties. Ik zeg niet dat dit vandaag allemaal moet veranderen. De heer Voorhamme heeft een punt wanneer hij zegt dat daar vandaag nog geen uitspraak over bestaat. Er zijn echter internationale regels die ter zake heel duidelijk zijn. Ik wil daar niet op vooruitlopen.

Op dit moment zijn we bezig met nieuw decreetgevend werk. Stel u voor dat straks iemand een voorstel van decreet indient waarin staat dat bij de verkiezingen van juni 2009 alleen de erkende politieke fracties een lijst mogen indienen. Iedereen zou terecht op zijn achterste poten staan met het argument dat dit tegen de vrijheid van vereniging en tegen de vrije meningsuiting is.

In het laatste stukje van die alinea herken ik die beknotting. Men moet voorgedragen worden op lijsten die zijn ingediend door de representatieve vakorganisaties. Met mijn slecht karakter lees ik: "Men moet voorgedragen worden op lijsten ingediend door erkende politieke fracties." Ik weet dat we niet alles ineens kunnen veranderen. Ik weet dat er nog uitspraken moeten komen. De N-VA vraagt echter om de bepaling dat enkel representatieve vakorganisaties lijsten mogen indienen, niet goed te keuren.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer Voorhamme, ik weet niet waar u het vandaan haalt dat wij dit voorstel volledig willen blokkeren. Het is heel simpel: keur het amendement goed en dan is er geen probleem.

Ik begrijp uw redenering absoluut niet. U zegt dat we moeten wachten op de uitspraak van de rechtbank. En die zal niet lang op zich laten wachten. U gaat ervan uit dat we moeten wachten op een terechtwijzing, op een reparatie. Ondertussen kan men, volgens u, wel vrolijk verder gaan met zaken die gewoon haaks staan op de Grondwet en op de internationale bepalingen. Ik zal niet herhalen wat ik al heb gezegd. Ook door internationale instanties zijn we hiervoor al herhaaldelijk op de vingers getikt. Het is ook enkel en alleen omdat de heer

Cortebeek van het ACV ondervoorzitter van de IAO is, dat er nog geen sancties zijn gevolgd. Dat is niet alleen mijn mening, maar ook die van de professoren en anderen die zich met deze zaak bezighouden.

U stelt dat men moet wachten tot de rechtbank een uitspraak doet en dat wij, als politici, niet de verantwoordelijkheid mogen nemen om degelijk wetgevend werk te leveren conform de internationale normen. Dat is opmerkelijk.

Schrijf maar wetten, ga daarmee in tegen alles wat Europa en andere organisaties zeggen, zegt u eigenlijk. Men moet dan maar telkens naar de rechtbank gaan om de zaak recht te laten zetten. Ik denk dat de rechtbank andere dingen te doen heeft. Als politici moeten we de verantwoordelijkheid nemen om van de eerste keer een correcte tekst op te stellen, die niet haaks staat op allerlei internationale bepalingen.

Mijnheer Voorhamme, er is geen enkel probleem als die paragraaf wordt geschrapt. Wat de heer Van Dijk zegt, is zeer correct. Als men in Rusland zegt dat enkel erkende lijsten aan verkiezingen mogen deelnemen, dan maakt uw fractie heel wat kabaal. Als dat in België al jaren het geval is tijdens de sociale verkiezingen, dan hoor ik het ABVV niets zeggen. Integendeel, dan kijkt het de andere kant uit. Van twee maten en twee gewichten gesproken!

Mijnheer Voorhamme, ik ben het absoluut niet met u eens. Politici hebben de plicht om goede teksten op te stellen. Ze mogen de hete aardappel niet doorschuiven naar justitie, die achteraf de zaak moet oplappen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw Morel, u bent het die de hete aardappel doorschuift naar de rechtbank! (*Rumoer*)

Wij hebben geen procedure ingeleid bij de rechtbank.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer Voorhamme, u gaat niet graag in op de argumenten. Als we op basis van de inhoud en argumenten naar de rechtbank stappen, dan is dat volgens u foutief. U zegt dat we de foute wetgeving en de oude reglementering moeten behouden. Dat is wel een opmerkelijke opinie van sp.a! (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

U slaat de bal volledig mis. Ik weet niet of u weet hoe de representatieve vaststelling ooit tot stand is gekomen. U moet niet zeggen dat die democratisch is goedgekeurd. Anders weet u niet waarover u spreekt!

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09*, nr. 1883/1).

Wat artikel 48 betreft, wordt het door de commissie gecorrigeerd artikel als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09*, nr. 1883/3).

– *De artikelen 1 tot 14 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement op artikel 15. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09*, nr. 1883/5)

De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 16 tot 60 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

EXPERTENCOMMISSIE VOOR OVERHEIDSCOMMUNICATIE

Benoeming van twee leden

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de benoeming van twee leden van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie ter vervanging van mevrouw Mieke De Clercq en mevrouw Veerle Vivijs, ontslagnemend, destijds op voordracht van de sp.a-spirit-fractie benoemd.

De gegevens betreffende de door de sp.a-fractie voorgedragen kandidaten werden in de zaal rondgedeeld.

Vraagt iemand hieromtrent nog het woord? (*Neen*)

Er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik mevrouw Hedwig De Smaele en mevrouw Katia Segers benoemd tot lid van de Expertencommissie voor Overheidscommunicatie.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het Gemeentedecreet – 1946 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 9

Aangehouden stemmingen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen op de artikelen 11 en 151 en over de artikelen 11 en 151 van het ontwerp van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 89 van de heer De Meulemeester en mevrouw Libert op artikel 11.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
58 leden hebben ja geantwoord;
38 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 11.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
63 leden hebben ja geantwoord;
40 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel 11 is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over amendement 90 van de heren De Meulemeester, Verfaillie, De Loor en De Cock en mevrouw Libert op artikel 151.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
66 leden hebben ja geantwoord;
40 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de stemming over het aldus geamendeerde artikel 151.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
66 leden hebben ja geantwoord;
40 leden hebben neen geantwoord.

Het aldus geamendeerde artikel 151 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
66 leden hebben ja geantwoord;
34 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Temsamani, de heer Dirk De Cock en de dames Kathleen Helsen, Monica Van Kerrebroeck, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende oprichting van onderhandelingscomités voor de basiseducatie en voor het Vlaams Ondersteuningscentrum voor het Volwassenenonderwijs – 1883 (2008-2009) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over het amendement op artikel 15 en over artikel 15 van het voorstel van decreet.

Aan de orde is de stemming over amendement 2 van de dames Michiels en Morel en de heer Pieters op artikel 15.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
32 leden hebben ja geantwoord;
75 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 15.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
75 leden hebben ja geantwoord;
35 leden hebben neen geantwoord.

Artikel 15 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
75 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord;
6 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Bart Martens, Patrick Lachaert, Jos Bex en Erik Matthijs en mevrouw Tinne Rombouts tot besluit van de op 11 december 2008 door de heer Bart Martens in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de gevolgen van enkele zwaarwegende gerechtelijke uitspraken voor het natuurbehoud in Vlaanderen – 2004 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
79 leden hebben ja geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 21 januari 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

De vergadering wordt gesloten om 17.41 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Lode Ceyskens, Stern Demeulenaere, Kathleen Helsen, Katleen Martens, Elke Roex, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Miet Smet, Bob Verstraete: buitenslands.

Afwezig zonder kennisgeving

Erik Arckens, Sonja Claes, Karim Van Overmeire, Paul Wille.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Tom Dehaene, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

ONTHOUDINGEN:

Dirk De Cock, Else De Wachter, Johan Sauwens, Els Van Weert, Jan Verfaillie

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Else De Wachter, Tom Dehaene, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Eloi Glorieux, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Gino De Craemer, Monique Moens, Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan

Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Frans Wymeersch

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

NEEN-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Geert Bourgeois, Piet De Bruyn, Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Helga Stevens, Kris Van Dijck

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De

Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Frans Wymeersch
